

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 265

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

49. évfolyam

2006. szeptember 26.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ A Tanács 1405/2006/EK rendelete (2006. szeptember 18.) egyedi mezőgazdasági intézkedések kisebb égei-tengeri szigetek javára történő meghatározásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet módosításáról 1
- ★ A Tanács 1406/2006/EK rendelete (2006. szeptember 18.) a tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló 1788/2003/EK rendelet módosításáról 8
- A Bizottság 1407/2006/EK rendelete (2006. szeptember 25.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 10
- ★ A Bizottság 1408/2006/EK rendelete (2006. szeptember 22.) a Lengyelország lobogója alatt az I. és IIb. ICES-övezetben közlekedő hajóknak a tőkehalra vonatkozó halászati tilalmáról 12
- ★ A Bizottság 1409/2006/EK rendelete (2006. szeptember 22.) a Franciaország lobogója alatt az I. és II. (norvég vizek) ICES-övezetben közlekedő hajóknak a tőkehalra vonatkozó halászati tilalmáról 14
- A Bizottság 1410/2006/EK rendelete (2006. szeptember 25.) a cukorágazat egyes termékeire az 1002/2006/EK rendelet által a 2006/2007-es gazdasági évre rögzített irányadó árak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról 16

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Bizottság

2006/646/EK:

- ★ Az EK–Törökország Vámügyi Együttműködési Bizottság 1/2006 határozata (2006. szeptember 26.) az 1/95 EK–Törökország társulási tanácsi határozat részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról 18

2006/647/EK:

- ★ A Bizottság ajánlása (2006. szeptember 22.) a fényvédő termékekről és a hatékonyságukra vonatkozó állításokról (az értesítés a C(2006) 4089. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 39

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1405/2006/EK RENDELETE

(2006. szeptember 18.)

**egyedi mezőgazdasági intézkedések kisebb égei-tengeri szigetek javára történő meghatározásáról,
valamint az 1782/2003/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

(1) Néhány égei-tengeri sziget földrajzi elhelyezkedése szállítási többletköltségeket eredményez azon termékek vonatkozásában, amelyek emberi fogyasztás céljára alapvetően szükségesek, akár mint mezőgazdasági inputanyagok vagy feldolgozás céljára. Ezen túlmenően az elszigeteltségből és távolságból fakadó objektív körülmények további nehézségeket okoznak ezen égei-tengeri szigetek a gazdasági szereplők és a termelők számára, akik e nehézségek következtében súlyos hátrányokat szenvednek el. Egyes esetekben a gazdasági szereplők és a termelők kettős elszigeteltségtől szenvednek. E hátrányok csökkentésének módja az érintett termékek árának mérséklése lehet. Így indokolt egyedi ellátási intézkedéseket bevezetni az égei-tengeri szigetek ellátásának biztosítására, és ellentételezést nyújtani a távoli fekvésből és elszigeteltségből fakadó többletköltségeik tekintetében.

(2) Az égei-tengeri szigetek tapasztalt problémákat nyomatékosítja a szigetek kis mérete. A tervezett intézkedések hatékonyságának biztosításához szükséges, hogy ezen intézkedések csak az úgynevezett „kisebb szigetekre” legyenek alkalmazhatók.

(3) Az egyes mezőgazdasági termékek vonatkozásában a kisebb égei-tengeri szigetek javára hozott egyedi intézkedések bevezetéséről szóló, 1993. július 19-i 2019/93/EKG tanácsi rendelet⁽¹⁾ által meghatározott, a kisebb égei-tengeri szigetekeken folytatott helyi termelés támogatására irányuló közösségi politika számos terméket, valamint az ezek előállítására, forgalmazására

vagy feldolgozására vonatkozó intézkedést foglalt magában. Az intézkedések hatékonyak bizonyultak és biztosították, hogy a mezőgazdasági tevékenységek fennmaradjanak és fejlődjenek. A Közösségnek továbbra is támogatnia kell azon termelési formákat, amelyek kulcsszerepet játszanak a kisebb égei-tengeri szigetek környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági egyensúlyában. A tapasztalatok szerint – a vidékfejlesztési politikához hasonlóan – a helyi hatóságokkal kialakított szorosabb együttműködés segíthet célzottabb módon megoldani a szigeteket érintő egyedi problémákat. Ezért a helyi termelés támogatását a legmegfelelőbb földrajzi szintre vonatkozóan meghatározott, Görögország által a Bizottsághoz benyújtandó általános program keretében kell folytatni.

(4) Annak érdekében, hogy az árak csökkentésére irányuló célkitűzés megvalósítható legyen a kisebb égei-tengeri szigetek, és mérsékelni lehessen a szigetek távoli elhelyezkedéséből és elszigeteltségből fakadó további költségeket úgy, hogy a közösségi termékek versenyképessége megmaradjon, támogatást kell nyújtani a közösségi termékeknek a kisebb égei-tengeri szigetekre történő szállításához. E támogatásnak figyelembe kell vennie a kisebb égei-tengeri szigetekre történő szállítás többletköltségeit és – a mezőgazdasági inputanyagok, valamint a feldolgozásra szánt termékek esetében – az elszigeteltségből és a távoli elhelyezkedésből fakadó többletköltségeket.

(5) Mivel az egyedi ellátási intézkedések hatálya alá tartozó mennyiségek kizárólag a kisebb égei-tengeri szigetek ellátási igényének kielégítését szolgálják, e szabályozás nem érinti hátrányosan a belső piac szabályszerű működését. Hasonlóképpen nem vezethetnek ezen egyedi ellátási szabályok a kereskedelem eltérítéséhez az érintett termékek körében. Ennek érdekében meg kell tiltani e termékek elszállítását vagy kivitelét a kisebb égei-tengeri szigetekről. Meg kell azonban engedni e termékek elszállítását vagy exportálását, ha az egyedi ellátási intézkedésekből származó előnyt visszatérítik, vagy feldolgozott termékek esetén, a regionális kereskedelem engedélyezése érdekében. Figyelembe kell venni a harmadik országokba történő kivitel is, és ennek megfelelően engedélyezni kell a hagyományos exportcikkek minősülő feldolgozott termékek kivitelét. Továbbá a feldolgozott termékek hagyományos elszállítására sem kell alkalmazni a korlátozást. Az egyértelműség érdekében e rendeletben meg kell határozni a hagyományos exportcikkek, illetve a hagyományosan elszállított termékek esetében a referenciadőszakot.

⁽¹⁾ HL L 184., 1993.7.27., 1. o. A legutóbb az 1782/2003/EK rendelettel (HL L 270., 2003.10.21., 1. o.) módosított rendelet.

- (6) Az egyedi ellátási intézkedések céljainak elérése érdekében a szabályozás gazdasági előnyeit a termelési költségek tekintetében kell meghatározni, és az árakat a végfelhasználó szintjéig csökkenteni kell. Ezért a gazdasági előnyök biztosításának feltétele az, hogy azt ténylegesen hárítsák át a végfelhasználóra és ennek végrehajtását megfelelőképpen ellenőrizni kell.
- (7) A helyi mezőgazdasági termelés és a mezőgazdasági termékekkel való ellátás fejlesztése mint cél elérésének támogatására össze kell hangolni az érintett szigetek ellátásának programozási szintjét, és szisztematikus együttműködési megközelítést kell alkalmazni a Bizottság és Görögország között. Ezért a Görögország által kijelölt hatóságoknak előzetes ellátási programot kell készíteniük, és azt jóváhagyásra be kell nyújtani a Bizottsághoz.
- (8) A kisebb ékei-tengeri szigetek mezőgazdasági termelőit ösztönözni kell arra, hogy minőségi termékeket állítsanak elő, és támogatni kell e termékek forgalomba hozatalát.
- (9) Eltérést lehet biztosítani a Bizottság azon következetes politikájától, hogy nem engedélyezi a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek előállítására, feldolgozására vagy forgalomba hozatalára vonatkozó állami támogatás nyújtását, annak érdekében, hogy enyhítsék a kisebb ékei-tengeri szigetekeken folytatott mezőgazdasági termelést sújtó azon egyedi nehézségek határait, amelyeknek oka e szigetek távoli elhelyezkedése, elszigeteltsége, kis területe, hegyvidéki domborzata és éghajlata, valamint néhány terméktől való függősége.
- (10) E rendelet végrehajtása nem érintheti hátrányosan azon egyedi támogatás szintjét, melyben a kisebb ékei-tengeri szigetek ezideig részesültek. A megfelelő intézkedések megtétele érdekében Görögország részére továbbra is biztosítani kell a 2019/93/EGK rendelet alapján már biztosított közösségi támogatásnak megfelelő összeget. Az e rendelet által a kisebb ékei-tengeri szigetekeken folytatott mezőgazdasági termelés támogatására létrehozott új rendszert össze kell hangolni az ugyanilyen termelési formákhoz a Közösség más területein nyújtott támogatásokkal, és ezért a 2019/93/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (11) A szubszidiaritás elvével összhangban, valamint a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szellemében célszerű a kisebb ékei-tengeri szigetekre vonatkozó egyedi intézkedések végrehajtásának feladatát Görögországra ruházni.
- Így ezen intézkedések működtetése egy, a Görögország által benyújtott és a Bizottság által jóváhagyott program útján lehetséges.
- (12) Görögország úgy döntött, hogy 2006. január 1-jétől az egész országra egységes kifizetési rendszert alkalmaz. A kisebb ékei-tengeri szigetekre vonatkozó szabályozás összehangolásának biztosítása érdekében az 1782/2003/EK rendeletet megfelelően módosítani kell.
- (13) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (14) Az e rendeletben meghatározott programot 2007. január 1-jén kell elkezdni. Ahhoz azonban, hogy a program a fenti időpontban elindulhasson, Görögország és a Bizottság részére biztosítani kell annak lehetőségét, hogy minden előkészítő intézkedést megtehesse az e rendelet hatálybalépése és a program alkalmazásának kezdési időpontja közötti időszakban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály és fogalommeghatározás

(1) E rendelet egyedi intézkedéseket határoz meg a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek, valamint a mezőgazdasági termelőeszközök tekintetében, abból a célból, hogy orvosolja a kisebb ékei-tengeri szigetek távoli fekvése és elszigeteltsége által okozott nehézségeket.

(2) E rendelet alkalmazásában „kisebb szigetnek” minősül Kréta és Evia szigete kivételével minden ékei-tengeri sziget.

2. cikk

Közösségi támogatási program

Létrejön a kisebb szigetek közösségi támogatási programja. A támogatási program a következőket tartalmazza:

a) egyedi ellátási intézkedések a II. fejezet szerint, és

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb az 1156/2006/EK rendelettel (HL L 208., 2006.7.29., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

b) a helyi mezőgazdasági termelést támogató egyedi intézkedések a III. fejezet szerint.

d) adott esetben, a helyi termékek potenciális fejlődése akadályozásának elkerülése.

II. FEJEZET

EGYEDI ELLÁTÁSI INTÉZKEDÉSEK

3. cikk

Előzetes ellátási mérleg

(1) Egyedi ellátási intézkedések kerülnek bevezetésre azon mezőgazdasági termékek vonatkozásában, amelyek emberi fogyasztás céljára, más termékek előállításához vagy mezőgazdasági inputként alapvetően szükségesek a kisebb szigeteken.

(2) Minden évben előzetes ellátási mérleget kell készíteni, amely meghatározza, hogy az ellátási igény teljesítéséhez mennyi, az (1) bekezdésben megjelölt, mezőgazdasági termék szükséges. Az előzetes ellátási mérleget a Görögország által kijelölt hatóságok határozzák meg és nyújtják be a Bizottsághoz jóváhagyásra.

Külön előzetes mérleg készíthető azon vállalkozások igényeiről, amelyek termékeket csomagolnak és dolgoznak fel a helyi piacra, hagyományos szállítóként a Közösség egyéb részeibe, vagy exportálják a hagyományos kereskedelmi forgalomban.

4. cikk

Az egyedi ellátási intézkedések működtetése

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott termékeknek a kisebb szigetekre történő szállítása támogatásban részesül.

A támogatás összegének meghatározása során figyelembe kell venni a termékeknek a kisebb szigeteken történő forgalomba hozatala további költségeit, a szokásos görög szárazföldi feladási kikötők, és a szigeteken található, a végső rendeltetési szigetekre szállított áruk tranzitkikötőinek vagy berakodási kikötőinek költségei alapján.

(2) Az egyedi ellátási intézkedések végrehajtása során különösen a következőket kell figyelembe venni:

a) a kisebb szigetek egyedi igényei és a pontos minőségi követelmények;

b) a hagyományos kereskedelmi forgalom a görög szárazföldi kikötők és az égei-tengeri szigetek között;

c) a javasolt támogatás közgazdasági vonatkozásai;

(3) Az egyedi ellátási intézkedésekre való jogosultságnak az a feltétele, hogy a gazdasági előnyöket ténylegesen áthárítsák a végfogyasztókra.

5. cikk

Harmadik országokba való exportálás és a Közösség további részeibe történő szállítás

(1) Az egyedi ellátási intézkedések hatálya alá tartozó termékek csak a 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően meghatározott feltételekkel exportálhatók harmadik országokba vagy szállíthatók a Közösség további részeibe.

E feltételek közé tartozik különösen az egyedi ellátási intézkedések alapján kapott támogatás visszafizetése.

(2) Harmadik országokba történő exportálás vagy a Közösség további részeibe történő szállítás az egyedi ellátási intézkedések alapján támogatott termékekből a kisebb szigeteken feldolgozott termékek esetében a hagyományos exportcikkek és a hagyományos szállítások keretében lehetséges. A exportálható vagy szállítható mennyiségeket a 15. cikk (2) bekezdésében leírt eljárás szerint kell meghatározni.

Az így exportált termékek után exportvisszatérítés nem jár.

6. cikk

A szabályozás alkalmazásának részletes feltételei

Az e fejezet alkalmazásának részletes szabályait a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. E szabályok határozzák meg különösen azon feltételeket, amelyek alapján Görögország módosíthatja az egyes években az egyedi ellátási intézkedések keretében a különböző termékekre allokált mennyiségeket és forrásokat, és szükség esetén szállítási igazolások rendszerét vezetheti be.

III. FEJEZET

A HELYI MEZŐGAZDASÁGI TERMÉKEK TÁMOGATÁSÁRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK

7. cikk

Támogatási intézkedések

(1) A támogatási program tartalmazza a kisebb szigeteken a helyi mezőgazdasági termelés folyamatosságának megőrzéséhez és fejlesztéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) A támogatási program a Görögország által legkedvezőbbnek tartott földrajzi szinten jön létre. A programot a Görögország által kijelölt illetékes hatóság készíti el, amely a megfelelő helyi szinten az illetékes hatóságokkal és szervekkel folytatott konzultációt követően benyújtja azt a Bizottsághoz jóváhagyás céljából.

8. cikk

Kompatibilitás és konzisztencia

(1) A támogatási program alapján tett intézkedéseknek meg kell felelniük a közösségi jognak és összhangban kell állniuk más közösségi politikákkal és az e politikák végrehajtására tett intézkedésekkel.

(2) A támogatási program alapján tett intézkedéseknek összhangban kell lenniük a közös agrárpolitika egyéb eszközei alapján végrehajtott intézkedésekkel, különös tekintettel a piacok közös szervezésére, a vidékfejlesztésre, a termékminőségre, az állatjólétre, és a környezetvédelemre.

Különösen nem finanszírozható e fejezet alapján olyan intézkedés, amely:

- a) a piac közös szervezésére vonatkozó jövedelemtámogatási vagy támogatási rendszer kiegészítő támogatása, kivéve az objektív kritériumok alapján indokolt kivételes esetekben;
- b) kutatási projekt támogatása, kutatási projekt támogatására szolgáló intézkedések, illetve az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ alapján közösségi finanszírozásra jogosult intézkedések;
- c) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartozó intézkedések támogatása.

9. cikk

A támogatási program tartalma

A támogatási program tartalmazhatja:

- a) a jelenlegi mezőgazdasági termelési helyzet mennyiségi leírását, figyelembe véve a rendelkezésre álló értékelések eredményeit, rámutatva az aránytalanságokra, a hiányokra és a fejlesztési lehetőségekre;
- b) a javasolt stratégia leírását, a kiválasztott prioritásokat, ezek mennyiségi céljait, és a várt gazdasági, környezetvédelmi és

társadalmi hatásokat bemutató értékelést, ide értve a foglalkoztatási hatásokat is;

- c) az intézkedések végrehajtásának tervét, és egy általános indikatív finanszírozási táblázatot, amely bemutatja a felhasználható forrásokat;
- d) annak igazolását, hogy a támogatási program különböző intézkedései egymással kompatibilisek és konzisztensek, valamint a monitoring és az értékelés során használandó kritériumokat;
- e) a támogatási program hatékony és megfelelő megvalósításának biztosítására tett lépéseket, ideértve a közzétételre, a monitoringra és értékelésre vonatkozó szabályozást, valamint az ellenőrzésekre és az adminisztratív szankciókra vonatkozó rendelkezéseket;
- f) a támogatási program megvalósításáért felelős illetékes hatóság kijelölését, valamint a hatóságok és társult testületek megfelelő szintjének kijelölését.

10. cikk

Monitoring

A támogatási program megvalósításának hatékony monitoringját biztosító eljárásokat, továbbá fizikai és pénzügyi indikátorokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

KAPCSOLÓDÓ INTÉZKEDÉSEK

11. cikk

Állami támogatás

(1) Azon mezőgazdasági termékek esetében, amelyek esetében a Szerződés 87., 88. és 89. cikkét kell alkalmazni, a Bizottság engedélyezhet működési támogatást azon ágazatokban, amelyek e termékeket állítják elő, dolgozzák fel vagy hozzák forgalomba, annak érdekében, hogy enyhítse a kisebb szigetek távoli fekvése és elszigeteltsége által a mezőgazdasági termelésben okozott egyedi nehézségeket.

(2) Görögország kiegészítő finanszírozást kapcsolhat a támogatási program megvalósításához. Az ilyen esetekben Görögország értesíti a Bizottságot az állami támogatásról és a Bizottság jóváhagyhatja azt e rendelettel összhangban a támogatási program részeként. Az így bejelentett támogatás a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének első mondata alapján bejelentett támogatásnak minősül.

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 19. o. A legutóbb a 2006/53/EK határozattal (HL L 29., 2006.2.2., 37. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 227., 2005.10.21., 1. o.

V. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

12. cikk

Pénzügyi források

(1) Az e rendeletben meghatározott intézkedések az agrárpiacok stabilizációját célzó beavatkozásnak minősülnek a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

(2) A Közösség a II. és III. fejezetben meghatározott intézkedéseket legfeljebb évi 29,93 millió EUR összegben finanszírozza.

(3) Az évente a II. fejezetben említett egyedi ellátási intézkedésekre fordított összeg nem haladhatja meg a 5,47 millió EUR-t.

VI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Támogatási programtervezet

(1) Görögország támogatási programtervezetet nyújt be a Bizottsághoz legkésőbb 2006. október 31-ig, a 12. cikk (2) és (3) bekezdéseiben említett pénzügyi allokáció keretében.

A támogatási programtervezet tartalmaz egy előzetes ellátási mérlegtervezetet, amely feltünteti a termékeket, azok mennyiségét és a közösségi ellátási támogatás összegét, valamint a helyi termelés támogatásának programtervezetét.

(2) A Bizottság értékeli a javasolt támogatási programot, és dönt annak jóváhagyásáról, összhangban a 15. cikk (2) bekezdésében megjelölt eljárással.

(3) A támogatási programot 2007. január 1-jén kell elkezdeni.

14. cikk

Végrehajtási szabályok

Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. Ezek különösen a következőket tartalmazzák:

⁽¹⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o. A legutóbb a 320/2006/EK rendelettel (HL L 58., 2006.2.28., 42. o.) módosított rendelet.

a) azon feltételeket, amelyek alapján Görögország módosíthatja az ellátási támogatás mennyiségét és szintjét és a támogatási intézkedéseket, illetve a helyi termelés támogatására szánt források allokációját;

b) a Görögország által alkalmazandó ellenőrzések és az adminisztratív szankciók minimális előírására vonatkozó rendelkezéseket.

15. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját az 1782/2003/EK rendelet 144. cikke alapján létrehozott Közvetlen Kifizetések Irányítóbizottsága (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam egy hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

16. cikk

Nemzeti intézkedések

Görögország megteszi mindazon intézkedéseket, amelyek az e rendeletnek való megfeleléshez szükségesek, különös tekintettel az ellenőrzésekre és igazgatási szankciókra, és ezekről tájékoztatja a Bizottságot.

17. cikk

Tájékoztatás és jelentések

(1) Görögország legkésőbb minden év február 15-ig tájékoztatja a Bizottságot a rendelkezésére álló előirányzatokról, amelyeket a következő évben a támogatási program végrehajtásához fel kíván használni.

(2) Görögország legkésőbb minden év június 30-ig jelentést nyújt be a Bizottsághoz az e rendeletben előírt intézkedéseknek az előző évben történő végrehajtásáról.

(3) Legkésőbb 2011. december 31-én, azt követően pedig ötévente, a Bizottság általános jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az e rendelet alapján végzett tevékenység hatásáról és ahhoz csatolja esetleges javaslatait.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2019/93/EGK rendelet 2007. január 1-től hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre vonatkozó hivatkozások az e rendeletre történő hivatkozásnak minősülnek, és azokat az e rendelet mellékletében szereplő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

19. cikk

Átmeneti intézkedések

A 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban a Bizottság elfogadhatja a 2019/93/EGK rendelet szerinti intézkedések és az e rendelet által bevezetett intézkedések közötti gördülékeny átmenet biztosításához szükséges átmeneti intézkedéseket.

20. cikk

Az 1782/2003/EK rendelet módosítása

Az 1782/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

(1) a 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a VI. mellékletben felsorolt minden más olyan közvetlen kifizetés, amelyet a bázisidőszakban Franciaország tengerentúli megyéiben, az Azori-szigeteken, Madeirán, a Kanári-szigeteken és az égei-tengeri szigeteken ítéltek oda a mezőgazdasági termelőknek.”;

b) a (2) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett közvetlen kifizetéseket a 64. cikk (2) bekezdésében meghatározott felső határok figyelembe vételével, a IV. cím 3., 6. és 7–13. fejezeteiben meghatározott feltételek mellett ítélik oda”;

(2) a 71. cikk (2) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E rendelet 70. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, az átmeneti időszak során az érintett tagállam a VI. mellékletben említett közvetlen kifizetéseket az e rendelet IV. címének 3., 6., és 7–13. fejezetében megállapított feltételek mellett alkalmazza, a 41. cikkben említett nemzeti felső határon az e közvetlen kifizetések alkotóelemének megfelelő költségvetési felső határokon belül, amelyeket a 144. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.”;

(3) Az I. és VI. mellékletekben az „égei-tengeri szigetek” sort el kell hagyni.

21. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől kell alkalmazni. A 11., 13. és 14. cikket azonban a hatálybalépés napjától alkalmazni kell.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
J. KORKEAOJA

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2019/93/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk (1) bekezdés	4. cikk (1) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés	4. cikk (2) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés	4. cikk (3) bekezdés
3. cikk (4) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés
3. cikk (5) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés
3a. cikk (1) bekezdés a) pont	—
3a. cikk (1) bekezdés b) pont	12. cikk (3) bekezdés
3a. cikk (1) bekezdés c) pont	4. cikk (3) bekezdés és 14. cikk b) pont
3a. cikk (1) bekezdés d) pont	6. cikk
3. cikk (2) bekezdés	6. cikk
5. cikk	7. cikk (1) bekezdés
6. cikk	—
8. cikk	—
9. cikk	—
11. cikk	—
12. cikk	—
13. cikk	—
13a. cikk	15. cikk
14. cikk	12. cikk (1) bekezdés
14a. cikk	16. cikk
15. cikk (1) bekezdés	17. cikk (2) bekezdés
15. cikk (2) bekezdés	17. cikk (3) bekezdés
16. cikk	21. cikk

A TANÁCS 1406/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 18.)****a tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló 1788/2003/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

(1) A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 34. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően az 1788/2003/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ alapján beszedett vagy behajtott összegek az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 18. cikke szerinti célhoz kötött bevételeknek minősülnek.

(2) A költségvetési előrejelzések javítása és a költségvetési gazdálkodás rugalmasabbá tétele érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy az 1788/2003/EK rendelettel bevezetett illeték a költségvetési év elején rendelkezésre álljon. Következésképpen rendelkezni kell arról, hogy az esedékes illetéket minden évben az október 16-tól november 30-ig tartó időszakban kelljen befizetni.

(3) Annak érdekében, hogy a tagállamok által a 2005/2006-os időszak tekintetében fizetendő illeték a következő költségvetési év elején rendelkezésre álljon, helyénvaló gondoskodni az érintett rendelkezés 2006. szeptember 1-jétől való alkalmazásáról.

(4) A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia (a továbbiakban: „az új tagállamok”) tekintetében a szállításra, illetve a közvetlen értékesítésre vonatkozó referenciamennyiségeket eredetileg az 1788/2003/EK rendelet I. mellékletének f) táblázatában határozták

meg. Később a termelők által kérelmezett átcsoportosításokra tekintettel a szóban forgó mennyiségeket a Bizottság a rendelet 8. cikkével összhangban minden egyes tagállam vonatkozásában kiigazította.

(5) A közvetlen értékesítésre vonatkozó nemzeti referenciamennyiségeket az új tagállamok csatlakozása előtti helyzet alapján határozták meg. Úgy tűnik azonban, hogy az új tagállamok tejágazatában végbemenő szerkezetátalakítási folyamat és a közvetlen értékesítésre vonatkozó szigorúbb higiéniai rendelkezések következtében az egyéni termelők jelentős része úgy döntött, hogy nem igényel közvetlen értékesítésre vonatkozó egyéni referenciamennyiséget. Következésképpen a termelőknek kiosztott, közvetlen értékesítésre vonatkozó egyéni referenciamennyiségek összege jelentősen alacsonyabb a nemzeti referenciamennyiségnél, és így számottevő kihasználatlan mennyiségek maradnak a közvetlen értékesítés céljára elkülönített nemzeti tartalékokban.

(6) E probléma megoldása céljából, valamint annak érdekében, hogy lehetővé váljék a nemzeti tartalék keretében esetleg kihasználatlanul maradó, közvetlen értékesítésre vonatkozó mennyiségek felhasználása, helyénvaló engedélyezni a 2005/2006-os időszak tekintetében egy, a közvetlen értékesítésre vonatkozó referenciamennyiségekből a szállításokra vonatkozó referenciamennyiségekbe történő egyszeri átcsoportosítást, amennyiben azt valamely új tagállam kéri.

(7) Ezért az 1788/2003/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1788/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az I. mellékletben rögzített nemzeti referenciamennyiségek túllépéséből származó és a szállításokra és a közvetlen eladásokra külön-külön nemzeti szinten meghatározott illeték Közösség részére történő befizetésére kötelezettek, és az esedékes összeg 99 %-át az érintett tizenkét hónapos időszakot követően, október 16. és november 30. között az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapba (EMOGA) befizetik.”

⁽¹⁾ 2006. szeptember 5-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o. A 320/2006/EK rendelettel (HL L 58., 2006.2.28., 42. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 270., 2003.10.21., 123. o. A legutóbb a 2005. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

2. A 8. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2005/2006-os időszakra vonatkozóan, ugyanezen eljárásnak megfelelően és a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia tekintetében a Bizottság az érintett tagállam kérésére a szóban forgó időszak végét követően szintén kiigazíthatja a nemzeti referenciamennyiségeknek a »szállítások« és a »közvetlen értékesítések« közötti felosztását. E kérelmet 2006. október 10. előtt be kell nyújtani a Bizottság számára. Ezt követően a Bizottság a lehető leghamarabb kiigazítja a felosztást.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (1) bekezdése 2006. szeptember 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
J. KORKEAOJA

A BIZOTTSÁG 1407/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 25.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs és zöldség behozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1994. december 21-i 3223/94/EK ⁽¹⁾ bizottsági rendeletre és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően a 3223/94/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3223/94/EK rendelet 4. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2006. szeptember 26-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 25-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 337., 1994.12.24., 66. o. A legutóbb a 386/2005/EK rendelettel (HL L 62., 2005.3.9., 3. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2006. szeptember 25-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
0808 20 50	999	96,2
	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
0809 30 10, 0809 30 90	999	92,5
	052	120,8
0809 40 05	999	120,8
	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Az országok nomenklatúráját a 750/2005/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 126., 2005.5.19., 12. o.). A „999” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 1408/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 22.)****a Lengyelország lobogója alatt az I. és IIb. ICES-övezetben közlekedő hajóknak a tőkehalra vonatkozó halászati tilalmáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 51/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ kvótákat ír elő a 2006. évre.
- (2) A Bizottsághoz beérkezett információ szerint az e rendelet mellékletében említett állományoknak a mellékletben szereplő tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajók általi halászata kimerítette a 2006-ra megállapított kvótát.

- (3) Ezért szükséges megtiltani ezen állomány halászatát, valamint a fedélzeten való tárolását, átrakodását és kirakodását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Kvóta kimerítése**

Az e rendelet mellékletében említett tagállam számára 2006-ra megállapított, a mellékletben szereplő állományra vonatkozó halászati kvótát a mellékletben meghatározott időponttól számítva kimerítettnek kell tekinteni.

2. cikk**Tilalmak**

A mellékletben említett tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajóknak az e rendelet mellékletében szereplő állományokra vonatkozó halászata a mellékletben meghatározott időponttól számítva tilos. E halászhajók számára ezen időpont után a már kifogott állományok fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása is tilos.

3. cikk**Hatálybalépés**

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről

Jörgen HOLMQUIST

halászati és tengerészeti főigazgató

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 16., 2006.1.20., 1. o. A legutóbb az 1262/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 230., 2006.8.24., 4. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

Sz.	32
Tagállam	Lengyelország
Állomány	COD/1/2b.
Faj	Tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)
Övezet	I., IIb.
Időpont	2006. szeptember 5.

A BIZOTTSÁG 1409/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 22.)****a Franciaország lobogója alatt az I. és II. (norvég vizek) ICES-övezetben közlekedő hajóknak a tőkehalra vonatkozó halászati tilalmáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 51/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ kvótákat ír elő a 2006. évre.
- (2) A Bizottsághoz beérkezett információ szerint az e rendelet mellékletében említett állományoknak a mellékletben szereplő tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajók általi halászata kimerítette a 2006-ra megállapított kvótát.

- (3) Ezért szükséges megtiltani ezen állomány halászatát, valamint a fedélzeten való tárolását, átrakodását és kirakodását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Kvóta kimerítése**

Az e rendelet mellékletében említett tagállam számára 2006-ra megállapított, a mellékletben szereplő állományra vonatkozó halászati kvótát a mellékletben meghatározott időponttól számítva kimerítettnek kell tekinteni.

2. cikk**Tilalmak**

A mellékletben említett tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajóknak az e rendelet mellékletében szereplő állományokra vonatkozó halászata a mellékletben meghatározott időponttól számítva tilos. E halászhajók számára ezen időpont után a már kifogott állományok fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása is tilos.

3. cikk**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről

Jörgen HOLMQUIST

halászati és tengerészeti főigazgató

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 16., 2006.1.20., 1. o. A legutóbb az 1262/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 230., 2006.8.24., 4. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

Sz.	33
Tagállam	Franciaország
Állomány	COD/1N2AB.
Faj	Tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)
Övezet	I., II. (norvég vizek)
Időpont	2006. szeptember 10.

A BIZOTTSÁG 1410/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 25.)****a cukorágazat egyes termékeire az 1002/2006/EK rendelet által a 2006/2007-es gazdasági évre rögzített irányadó árak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel a cukorágazatban harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében a 318/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2006. június 30-i 951/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 36. cikkére,

mivel:

- (1) A fehér cukor, a nyerscukor és egyes szirupok irányadó árát, valamint a behozatalukra vonatkozó kiegészítő vám összegét a 2006/2007-es gazdasági évre az 1002/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ rögzítette. Ezen

árakat és vámokat legutóbb az 1381/2006/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ módosította.

- (2) A jelenleg a Bizottság rendelkezésére álló információk alapján az említett összegeket a 951/2006/EK rendeletben foglalt általános és részletes rögzítési szabályoknak megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2006/2007-es gazdasági évre az 1002/2006/EK rendelet által rögzített, a 951/2006/EK rendelet 36. cikkében említett termékek behozatalára vonatkozó irányadó árak és kiegészítő vámok módosultak, és a jelen rendelet mellékletében szerepelnek.

2. cikk

Ez a rendelet 2006. szeptember 26-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 25-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 55., 2006.2.28., 1. o.

⁽²⁾ HL L 178., 2006.7.1., 24. o.

⁽³⁾ HL L 179., 2006.7.1., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 256., 2006.9.20., 7. o.

MELLÉKLET

A fehércukor, a nyerscukor és az 1702 90 99 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó irányadó árak és kiegészítő vámok 2006. szeptember 26-tól alkalmazandó módosított összegei

(EUR)

KN-kód	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó irányadó ár összege	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó kiegészítő vám összege
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ A 318/2006/EK tanácsi rendelet I. mellékletének II. pontjában meghatározott szabványminőség esetén (HL L 58., 2006.2.28., 1. o.).

⁽²⁾ A 318/2006/EK rendelet I. mellékletének II. pontjában meghatározott szabványminőség esetén.

⁽³⁾ 1 %-os szacharóztartalom esetén.

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

AZ EK-TÖRÖKORSZÁG VÁMÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSI BIZOTTSÁG 1/2006 HATÁROZATA

(2006. szeptember 26.)

az 1/95 EK-Törökország társulási tanácsi határozat részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról

(2006/646/EK)

A VÁMÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló, 1963. szeptember 12-i megállapodásra,

tekintettel a vámunió végső fázisának végrehajtásáról szóló, 1995. december 22-i 1/95 EK-Törökország társulási tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (6), 13. cikke (3) és 28. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Vámügyi Együtműködési Bizottság célja az 1/95 határozat 3., 13. és 28. cikkében említett vámunió rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges megfelelő intézkedések megállapítása. Ebből a célból elfogadta az 1/95 EK-Törökország társulási tanácsi határozat részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1/96 határozat módosításáról szóló, 2001. március 28-i 1/2001 határozatot ⁽²⁾.
- (2) Szükséges az 1/2001 határozat rendelkezéseinek összehangolása a Közösségi Vámkódex ⁽³⁾ létrehozásáról szóló

2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet legutóbbi módosításával, különös tekintettel arra, hogy a passzív feldolgozási eljárás során elutasíthatják a részleges vámmentesség hozzáadott értékkel történő módszer szerinti kiszámítását. Szükséges továbbá annak lehetővé tétele, hogy a tagállamok vámhatóságai közösségi „egységes engedélyeket” bocsássonak ki az elfogadott exportőröknek, és Törökország elfogadja az ilyen engedélyek alapján kiállított A.TR. szállítási bizonyítványokat.

- (3) Az Európai Unió bővítésének következtében szükséges kiegészíteni a különféle bejegyzések szövegét a Közösség új hivatalos nyelvein.
- (4) Az Európai Unió, Törökország és egyes európai országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések szerinti EUR.1 szállítási bizonyítványok kibocsátásának és számlanyilatkozatok kiállításának megkönnyítése érdekében megállapított eljárásokról szóló, 1999. május 28-i 1/1999 EK-Törökország vámügyi együttműködési bizottsági határozat ⁽⁴⁾ célja, hogy megkönnyítse az ilyen preferenciális származási igazolások Közösség vagy Törökország általi kibocsátását a meghatározott országokkal mindkettőjük által a származási kumuláció rendszerének megállapítása és az érintett áruk tekintetében vámviszatérítés felfüggesztés tilalma érdekében aláírt preferenciális kereskedelmi megállapodásokkal összefüggésben. A határozat rendelkezik a vámunió más részeiben lévő beszállítóktól kapott áruk közösségbeli vagy törökországi származását az említett szabályok szerint igazoló beszállítói nyilatkozatoknak a közösségi vagy török exportőrök általi használatáról és a közigazgatási együttműködés ezzel kapcsolatos módszereiről.

⁽¹⁾ HL L 35., 1996.2.13., 1. o.

⁽²⁾ HL L 98., 2001.4.7., 31. o. A legutóbb az 1/2003 határozattal (HL L 28., 2003.2.4., 51. o.) módosított határozat.

⁽³⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb a 402/2006/EK rendelettel (HL L 70., 2006.3.9., 35. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 204., 1999.8.4., 43. o.

- (5) A Közösséggel vagy Törökországgal preferenciális megállapodást aláírt meghatározott országok ⁽¹⁾ által kibocsátott EUR.1 szállítási bizonyítványoknak vagy számlanyilatkozatoknak a közösségi vagy a törökországi származás igazolásaként való elfogadásáról szóló, 2000. július 25-i 1/2000 EK–Törökország vámügyi együttműködési bizottsági határozat célja annak biztosítása, hogy a vámunió hatálya alá tartozó áruk akkor is részesülhessenek az 1/95 határozatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések által nyújtott előnyökből, ha azokat a vámunió valamelyike részére olyan ország által kibocsátott származási igazolás kíséretében hozzák be, amellyel mind a Közösség, mind Törökország olyan preferenciális kereskedelmi megállapodást kötött, amely az azonos származási szabályok szerinti származási kumuláció rendszerét állapítja meg közöttük, és megtiltja az érintett áruk tekintetében vámviszatérítést vagy felfüggesztést.
- (6) Az 1/1999 és az 1/2000 határozatot a Közösség vagy Törökország és meghatározott országok közötti vámunió együttes alkalmazásának megkönnyítése érdekében fogadták el. A közösségi vívmányokkal való összhangba hozásukhoz szükséges kiigazításuk alapján indokolt átül-

tetni e határozatba az 1/1999 és az 1/2000 határozatban jelenleg megállapított rendelkezéseket, és hatályon kívül helyezni az említett határozatokat.

- (7) A „páneurópai” származási kumuláció rendszernek más, az euro-mediterrán partnerségben részt vevő országokra történő, az 1995. november 27-én és 28-án tartott euro-mediterrán konferencián elfogadott barcelonai nyilatkozat alapján történő kiterjesztését követően be kell vezetni az EUR-MED származási igazolásra való szükséges utalást.
- (8) Az 1/95 határozat részletes alkalmazási szabályai végrehajtásának megkönnyítése érdekében indokolt új határozattal felváltani az 1/2001 határozatot,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Ez a határozat az EK–Törökország Társulási Tanács 1/95 határozatának (a továbbiakban: az alaphatározat) rendelkezéseinek végrehajtásáról szól.

2. cikk

E határozat alkalmazásában:

1. „harmadik ország”: az EK–Törökország vámunió területén kívüli ország vagy terület;

2. „a vámunió része”: egyrészt a Közösség vámterülete, másrészt Törökország vámterülete;

3. „állam”: vagy a Közösség valamely tagállama vagy Törökország;

4. „Közösségi Vámkódex”: a 2913/92/EGK tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Közösségi Vámkódex;

5. „a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete”: a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendeletet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet.

⁽¹⁾ HL L 211., 2000.8.22., 16. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.) módosított rendelet.

II. CÍM

A VÁMUNIÓ KÉT RÉSZÉ KÖZÖTTI ÁRUKERESKEDELEMRE VONATKOZÓ VÁMÜGYI RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Általános megjegyzések

3. cikk

Az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések sérelme nélkül a Közösség vámterületére alkalmazandó Közösségi Vámkódexet és annak végrehajtási rendeletét és a Törökország vámterületére alkalmazandó Török Vámkódexet és annak végrehajtási rendeletét az e határozatban megállapított feltételek szerint alkalmazzák a vámunióban részt vevő két fél közötti árukereskedelemben.

4. cikk

(1) Az alaphatározat 3. cikke (4) bekezdésének végrehajtásánál úgy kell tekinteni, hogy az exportáló állam az érintett áruk szabad forgalomba bocsátásához szükséges okmányok érvényesítésével teljesítette a behozatal alakiságokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett érvényesítés vámtartozás felmerülését eredményezi a behozatalkor. Emellett az alaphatározat 12. cikkében foglalt és az árukra esetlegesen vonatkozó kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazásához is vezet.

(3) A vámtartozás keletkezése (2) bekezdésben említett időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a vámhatóság elfogadja a szóban forgó árura vonatkozó kiviteli nyilatkozatot.

(4) Az adós a nyilatkozattevő. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek a nevében a vámáru-nyilatkozatot tették, szintén adósnak minősül.

(5) Az e vámtartozásnak megfelelő vám összegét ugyanolyan feltételek alapján állapítják meg, mint az érintett áruk szabad forgalomba bocsátása során az aktív feldolgozási eljárás befejezése céljából tett nyilatkozat ugyanabban az időpontban történő elfogadásából eredő vámtartozást.

2. FEJEZET

Az áruk mozgása esetén megvalósuló közigazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések

5. cikk

A 11. és 17. cikk sérelme nélkül a Törökország vagy valamely tagállam vámhatóságai által az exportőr kérésére kibocsátott igazoló okmánnyal történik annak igazolása, hogy teljesülnek az alaphatározatban a szabad forgalomról szóló rendelkezések végrehajtásához szükséges feltételek.

6. cikk

(1) Az 5. cikkben említett okmányyszerű bizonyíték az A.TR. szállítási bizonyítvány. A formanyomtatvány-minta megtalálható az I. mellékletben.

(2) Az A.TR. szállítási bizonyítvány csak akkor használható, ha az árukat közvetlenül a vámunió két része között szállítják. Az egyetlen szállítmányt alkotó áruk azonban – adott esetben átszállítással vagy ideiglenes raktározással – keresztúlszállíthatók harmadik országokon, feltéve ha azok a tranzit vagy raktározás szerinti ország vámhatóságainak felügyelete alatt maradnak, és a kirakodási, újbóli berakodási vagy a jó állapotban való megőrzést célzó műveleteken kívül semmilyen műveleten sem esnek át.

Az áruk harmadik országokon keresztül csővezetéken is szállíthatók a vámunió két része között.

(3) Az importáló állam vámhatóságai részére az alábbi formában bizonyítékot nyújtanak a (2) bekezdésben megállapított feltételek teljesítéséről:

a) a harmadik országon való áthaladásról szóló egyetlen szállítási okmány; vagy

b) a harmadik ország vámhatóságai által kibocsátott igazolás, amely

i. megadja a termékek pontos megnevezését;

ii. tartalmazza a termékek kirakódásának és újbóli berakódásának időpontjait, a hajók nevét vagy az igénybe vett másfajta szállítási módot; valamint

iii. igazolja, hogy az áruk milyen feltételekkel maradtak a harmadik országban; vagy

c) ezek hiányában bármilyen bizonyító erejű okmány.

7. cikk

(1) Az exportáló állam vámhatóságai záradékolják az A.TR. szállítási bizonyítványt, amikor exportálják azokat az árukat, amelyekre az vonatkozik. Ezt az exportőr rendelkezésére bocsátják, amint a tényleges kivitel megvalósul vagy bizonyossá válik.

(2) Az A.TR. szállítási bizonyítvány csak akkor záradékolható, ha ez szolgál az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések végrehajtásának okmányyszerű bizonyítékeként.

(3) Az A.TR. szállítási bizonyítvány kibocsátását kérelmező exportőr kész arra, hogy az A.TR. szállítási bizonyítvány kibocsátása szerinti exportáló állam vámhatóságainak kérésére bármikor benyújtsa az érintett áruk vámjogi helyzetét, illetve az alaphatározat és e határozat egyéb követelményeinek teljesülését igazoló megfelelő dokumentumokat.

(4) A kibocsátó vámhatóságok megtesznek az áruk vámjogi helyzetének, illetve az alaphatározat és e határozat egyéb követelményei teljesülésének igazolásához szükséges minden lépést. E célból jogosultak bekérni minden bizonyítékot és az exportőr költségére elvégezni minden vizsgálatot vagy bármely más, indokoltnak tekintett ellenőrzést. A kibocsátó vámhatóságok biztosítják a bizonyítványok megfelelő kitöltését is. Különösen ellenőrzik, hogy a termékek megnevezésére fenntartott helyet oly módon töltsék ki, hogy az kizárja a csalárd kiegészítést minden lehetőségét.

8. cikk

(1) Az A.TR. szállítási bizonyítványt az exportáló állam vámhatóságai általi kibocsátást követő négy hónapon belül kell benyújtani az importáló állam vámhatóságaihoz.

(2) Az importáló állam vámhatóságaihoz az (1) bekezdésben a benyújtásra vonatkozóan meghatározott határidő után benyújtott A.TR. szállítási bizonyítványok elfogadhatók, amennyiben különleges körülmények akadályozták meg az okmányok határidőn belüli benyújtását.

(3) A késedelmes benyújtás más eseteiben az importáló állam vámhatóságai elfogadják az A.TR. szállítási bizonyítványokat, amennyiben az árukat az említett határidő előtt nyújtották be.

9. cikk

(1) Az A.TR. szállítási bizonyítványokat a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén vagy török nyelven állítják ki az exportáló állam nemzeti jogszabályainak rendelkezéseivel összhangban. Amennyiben a bizonyítványokat török nyelven állítják ki, úgy a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén is ki kell azokat állítani. A kitöltés gépirással vagy kézírással, nyomtatott betűkkel és tintával történik.

(2) Az egyes formanyomtatványok mérete 210 × 297 mm. A felhasznált papír fehér, famentes és tömege legalább 25 g/m². Zölddel nyomtatott guilloche-mintájú háttérrel kell rendelkeznie, amely bármilyen mechanikus vagy vegyi hamisítást szemmel láthatóvá tesz.

A tagállamok és Törökország fenntarthatja a jogot, hogy a formanyomtatványokat maga nyomtassa vagy jóváhagyott nyomdákkal nyomtattassa. Az utóbbi esetben minden formanyomtatványon hivatkozni kell az ilyen jóváhagyásra. Minden formanyomtatványon szerepel a nyomda neve és címe vagy a nyomda azonosítását lehetővé tevő jelzés. Ezek tartalmaznak egy sorozatszámot is, amely által azonosíthatóak.

(3) Az A.TR. szállítási bizonyítványokat a II. mellékletben olvasható magyarázó megjegyzéssel és a vámunió keretében megállapított minden kiegészítő szabállyal összhangban kell kitölteni.

10. cikk

(1) Az A.TR. szállítási bizonyítványokat az importáló állam által megállapított eljárással összhangban nyújtják be az adott állam vámhatóságaihoz. E hatóságok előírhatják a bizonyítvány lefordítását. Azt is előírhatják, hogy a behozatali nyilatkozatot az importőr nyilatkozata kíséresse arról, hogy az áruk megfelelnek a szabad forgalomba bocsátáshoz előírt feltételeknek.

(2) Az A.TR. szállítási bizonyítványokban és a vámhatóságoknak az áruk behozatalának alaki követelményei végrehajtásának céljából benyújtott okmányokban tett nyilatkozatok közötti kisebb eltérések önmagukban nem teszik semmissé a bizonyítványokat, ha megállapítható, hogy a bizonyítványok megfelelnek a bemutatott áruknak.

(3) Az A.TR. szállítási bizonyítványok egyértelmű alaki hibái, például a helyesírási hibák miatt nem utasítják el ezeket a bizonyítványokat, ha az ilyen hibák nem teszik kétséggé a bizonyítványokban tett állítások hitelességét.

(4) Az A.TR. szállítási bizonyítványok ellopása, elvesztése vagy megsemmisülése esetén az exportőr az azt kibocsátó vámhatósághoz fordulhat, és – az annak birtokában levő exportokmányok alapján – másodlat kiállítását kérheti. Az A.TR. szállítási bizonyítvány ily módon kibocsátott másodlatát a 8. rovatban az alábbi szövegű megjegyzéssel kell ellátni az eredeti bizonyítvány kibocsátási dátumával és sorszámával együtt:

„ES »DUPLICADO«

CS »DUPLIKÁT«

DA »DUPLIKAT«

DE »DUPLIKAT«

ET »DUPLIKAAT«

EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«

EN »DUPLICATE«

FR »DUPLICATA«

IT »DUPLICATO«

LV »DUBLIKĀTS«

LT »DUBLIKATAS«

HU »MÁSODLAT«

MT »DUPLIKAT«

NL »DUPLICAAT«

PL »DUPLIKAT«

PT »SEGUNDA VIA«

SL »DVOJNIK«

SK »DUPLIKÁT«

FI »KAKSOISKAPPALE«

SV »DUPLIKAT«

TR »İKİNCİ NÜSHADİR«.

11. cikk

(1) A 7. cikktől eltérve az A.TR. szállítási bizonyítványok kibocsátásának egyszerűsített eljárása alkalmazható az alábbi rendelkezésekkel összhangban.

(2) Az exportáló állam vámhatóságai engedélyt adhatnak bármely olyan exportőrnek (a továbbiakban: elfogadott exportőrnek), aki olyan gyakori szállításokat teljesít, amelyekhez az A.TR. szállítási bizonyítványok bocsáthatók ki, és aki az illetékes hatóságok megaláztatására biztosítja az áruk vámjogi helyzetének igazolásához szükséges garanciákat, hogy a kiviteli idején ne mutassa be az exportáló állam vámhivatalának az árukat vagy az azokhoz az árukhoz kapcsolódó A.TR. szállítási bizonyítvány iránti kérelmet az A.TR. szállítási bizonyítvány 7. cikk szerinti megszerzése érdekében.

(3) A vámhatóságoknak meg kell tagadniuk a 2. cikkben említett engedélyt olyan exportőrök esetében, akik nem adják meg az általuk szükségesnek ítélt garanciákat. Az illetékes hatóságok bármikor visszavonhatják az engedélyt. Ezt meg kell tenniük, ha az elfogadott exportőr már nem felel meg a feltételeknek, vagy nem adja meg ezeket a garanciákat.

(4) A vámhatóságok által kibocsátandó engedély különösen az alábbiakat határozza meg:

a) a bizonyítványok előzetes záradékolásáért felelős hivatal;

b) az a mód, ahogyan az elfogadott exportőrnek bizonyítványt kell az említett bizonyítványok felhasználását;

c) az (5) bekezdés b) pontjában említett, a 16. cikkben hivatkozott utólagos ellenőrzés elvégzésére hatáskörrel rendelkező hatóság.

(5) Az illetékes hatóságok kiválasztásakor a hatóságok kikötik, hogy a záradékolásra fenntartott rovatot, vagy

a) előzetesen kell záradékolni az exportáló állam illetékes vámhivatalának bélyegzőjével és az említett hivatal tisztviselőjének aláírásával, amely faxmásolat is lehet; vagy

b) az elfogadott exportőrnek kell záradékolnia az exportáló állam vámhatóságai által jóváhagyott és a III. mellékletben látható mintának megfelelő bélyegzővel. Az ilyen bélyegző előnyomható a formanyomtatványokon.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjában említett esetekben az alábbi kifejezéseket írják be az A.TR. szállítási bizonyítvány 8. „Megjegyzések” rovatába:

„ES »Procedimiento simplificado«

CS »Zjednodušený postup«

DA »Forenklet fremgangsmåde«

DE »Vereinfachtes Verfahren«

ET »Lihtsustatud tolliprotseduur«

EL »Απλουστευμένη διαδικασία«

EN »Simplified procedure«

FR »Procédure simplifiée«

IT »Procedura semplificata«

LV »Vienkaršota procedūra«

LT »Supaprastinta procedūra«

HU »Egyszerűsített eljárás«

MT »Procedura simplifikata«

NL »Vereenvoudigde regeling«

PL »Procedura uproszczona«

PT »Procedimento simplificado«

SL »Poenostavljen postopek«

SK »Zjednodušený postup«

FI »Yksinkertaistettu menettely«

SV »Förenklat förfarande«

TR »Basitleştirilmiş prosedür«.

(7) A kitöltött, a (6) bekezdésben meghatározott kifejezéssel ellátott és az elfogadott exportőr által aláírt bizonyítvány egyenértékű az 5. cikkben meghatározott feltételek teljesülését igazoló okmánnal.

12. cikk

(1) A Közösség valamely, nem a székhelye szerinti tagállamból gyakran exportáló exportőr elfogadott exportőri státust kaphat az ilyen kivitelekre vonatkozóan.

Ebből a célból kérelmet nyújt be a székhelye szerinti és az érintett áruk vámjogi helyzetét tanúsító, valamint az alaphatározat és e határozat más követelményeinek teljesülését igazoló

bizonyítékot a nyilvántartásában őrző tagállam illetékes vámhatóságainak.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett hatóságok megelégedésére teljesülnek a 11. cikkben megállapított feltételek, és kibocsátják az engedélyt, értesíteniük kell az érintett tagállam vámhatóságait.

(3) Amennyiben az A.TR. szállítási bizonyítvány 14. rovatában nem nyomják elő az igazolási címet, az exportőrnek az A.TR. szállítási bizonyítvány 8. „Megjegyzések” rovatában hivatkoznia kell az engedélyt kibocsátó tagállamra, amelynek Törökország vámhatóságai megküldik a 16. cikkel összhangban lévő utólagos ellenőrzés iránti kérelmüket.

13. cikk

Ha a vámunió egyik részében árukat helyeznek valamely vámhivatal felügyelete alá, az eredeti A.TR. szállítási bizonyítvány egy vagy több A.TR. szállítási bizonyítvánnyal helyettesíthető az ilyen áruk összességének vagy egy részének a vámunió területén belül máshová történő küldése céljából. A helyettesítő A.TR. szállítási bizonyítvány(oka)t az a vámhivatal adja ki, amelynek felügyelete alá az árukat helyezték.

14. cikk

(1) A Közösség tagállamai és Törökország vámhatóságai az Európai Közösségek Bizottságán keresztül eljuttatják egymáshoz az A.TR. szállítási bizonyítványok kibocsátásához a vámhivatalaik által használt bélyegzők mintalenyomatát és az ilyen bizonyítványok ellenőrzéséért felelős vámhatóságok címeit.

(2) E határozat megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a Közösség és Törökország az illetékes vámhatóságok útján segítséget nyújt egymásnak az A.TR. szállítási bizonyítványok hitelességének és a bennük megadott adatok pontosságának ellenőrzésében.

15. cikk

(1) A 7. cikk (1) bekezdése ellenére az A.TR. szállítási bizonyítványok kivételes esetben az általuk kísért áruk kivitele után is kibocsáthatók, ha

a) nem került kibocsátásra az exportáláskor tévedés, nem szándékos mulasztás vagy valamely különleges körülmények miatt; vagy

b) a vámhatóságok megelégedésére bizonyítást nyer, hogy az A.TR. szállítási bizonyítványt kibocsátották, de technikai okok miatt nem fogadták el a behozatalkor.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtásához az exportőrnek a kérelmében fel kell tüntetnie a termékek kivitelének helyét és időpontját, amelyekre az A.TR. szállítási bizonyítvány vonatkozik, és meg kell indokolnia kérelmét.

(3) A vámhatóságok csak az után bocsáthatnak ki utólag valamely A.TR. szállítási bizonyítványt, hogy ellenőrizték, az exportőr kérelmében megadott információk egyeznek a megfelelő iratokkal.

(4) Az utólag kibocsátott A.TR. szállítási bizonyítványokat az alábbi kifejezésekkel kell ellátni az A.TR. szállítási bizonyítvány 8. „Megjegyzések” rovatában:

„ES »EXPEDIDO A POSTERIORI«

CS »VYSTAVENO DODATEČNĚ«

DA »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«

DE »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«

ET »TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD«

EL »ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ«

EN »ISSUED RETROSPECTIVELY«

FR »DÉLIVRÉ A POSTERIORI«

IT »RILASCIATO A POSTERIORI«

LV »IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI«

LT »RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS«

HU »KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL«

MT »MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT«

NL »AFGEGEVEN A POSTERIORI«

PL »WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNI«

PT »EMITIDO A POSTERIORI«

SL »IZDANO NAKNADNO«

SK »VYDANÉ DODATOČNE«

FI »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«

SV »UTFÄRDAT I EFTERHAND«

TR »SONRADAN VERİLMİŞTİR«.

16. cikk

(1) Az A.TR. szállítási bizonyítványok utólagos ellenőrzését szűrőpróbaszerűen végzik el, vagy akkor, ha az importáló állam vámhatóságaiban alapos kétség merült fel a bizonyítványok hitelességét illetően, az érintett áruk vámjogi helyzetét vagy az alaphatározat vagy e határozat egyéb követelményeinek teljesülését illetően.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek végrehajtása céljából az importáló állam vámhatóságai visszajuttatják az A.TR. szállítási bizonyítványt az exportáló állam vámhatóságainak a számlával együtt, ha azt benyújtották, vagy e dokumentumok másolatát, indokolt esetben megindokolva a megkeresést. Az A.TR. szállítási bizonyítványban megadott információk helyteleniségére utaló minden megszerzett dokumentumot és információt továbbítanak az ellenőrzési kérelem alátámasztásaként.

(3) Az ellenőrzést az exportáló állam vámhatóságai folytatják le. E célból jogosultak bekérni minden bizonyítékot és az exportőr költségére elvégezni minden ellenőrzést vagy bármely más, indokoltnak tekintett ellenőrzést.

(4) Ha az importáló állam vámhatóságai úgy döntenek, hogy az ellenőrzés végeredményére való várakozás közben felfüggesztik az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezésekből fakadó elbánás megadását az érintett áruk esetében, felajánlják az áruk importőrnek való kiadását a szükségesnek ítélt bármely óvintézkedés alapján.

(5) Az ellenőrzést kérő vámhatóságokat haladéktalanul tájékoztatni kell az ellenőrzés eredményéről. Az eredményeknek egyértelműen jelezniük kell, hogy az okmányok hitelesek-e, és hogy az érintett áruk a vámunioiban szabad forgalomban lévőknek tekinthetők-e, és teljesítik-e az alaphatározat és e határozat egyéb követelményeit.

(6) Ha alapos gyanú esetében az ellenőrzésre vonatkozó kérelem keltétől számított tíz hónapon belül nem érkezik válasz, vagy ha a válasz nem tartalmaz elegendő információt a szóban forgó dokumentum hitelességének vagy az áruk valós vámjogi helyzetének megállapításához, a kérelmező vámhatóságok – a kivételes körülmények kivételével – elutasítják az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezésekből fakadó elbánást.

17. cikk

(1) Az 5. cikktől eltérve az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések vonatkoznak a vámunió egyik részébe importált árukra is, ha azokat olyan török vagy közösségi származásról szóló igazolás kíséri, amelyet olyan preferenciális kereskedelmi megállapodásnak megfelelően állapítottak meg, amelyet mind a Közösség, mind Törökország megkötött egy országgal, országcsoporttal vagy területtel, és amely megállapodás olyan származási kumulációs rendszert biztosít, amely maga után vonja a származási szabályok, valamint vámviszátérítés vagy a vámmentesség tilalmának azonos alkalmazási rendszerét, ezeken az országokon, országcsoportokon vagy területeken belül.

(2) A vonatkozó preferenciális kereskedelmi megállapodások származási szabályaiban megállapított közigazgatási együttműködési rendelkezések vonatkoznak az (1) bekezdésben említett bizonyítékokra.

18. cikk

Amennyiben olyan viták merülnek fel a 16. cikkben említett ellenőrzési eljárással kapcsolatban, amelyeket nem lehet rendezni az ellenőrzést kérő és az ellenőrzés elvégzéséért felelős vámhatóságok között, vagy amennyiben azok kérdést vetnek fel e határozat értelmezésével kapcsolatban, azokat a Vámügyi Együttműködési Bizottság elé terjesztik.

Az importőr és az importáló állam vámhatóságai közötti minden vita rendezése az említett állam jogszabályai szerint történik.

19. cikk

Szankciókat kell kiszabni minden olyan személy számára, aki olyan dokumentumot állít vagy állíttat ki, amely valótlan információkat tartalmaz az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezésekből fakadó elbánás megszerzése céljából.

3. FEJEZET

Az utasok által vitt árukra vonatkozó rendelkezések

20. cikk

Feltéve, hogy nem kereskedelmi célokra szánják azokat, az utasok által a vámunió egyik részéből a vámunió másik részébe vitt árukra az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések vonatkoznak, anélkül hogy a 2. fejezet rendelkezései szerinti bizonyítvány kísérné őket, amikor azokat a szabad forgalom feltételeinek eleget tevő áruknak tekintik, és nem kétséges a nyilatkozat pontossága.

4. FEJEZET

Postai küldemények

21. cikk

A postai küldeményekre (a postai csomagokat is ideértve) az alaphatározatban a szabad forgalomról megállapított rendelkezések vonatkoznak anélkül, hogy a 2. fejezet rendelkezései szerinti bizonyítvány kísérné őket, feltéve hogy a csomagoláson vagy a kísérő okmányokon nem jelzik, hogy a bennük lévő áruk nem felelnek meg az alaphatározatban megállapított követelményeknek. Ez a jelzés egy sárga címke, amelynek mintája a IV. mellékletben látható, és amelyet az exportáló állam illetékes hatóságai helyeznek el az összes ilyenfajta esetben.

III. CÍM

A HARMADIK ORSZÁGOKKAL VALÓ ÁRUKERESKEDELEMRE VONATKOZÓ VÁMÜGYI RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Az áru vámértékére vonatkozó rendelkezések

22. cikk

A harmadik országbeli áruknak a vámunió területére való belépése utáni szállításával kapcsolatban kiszámlázott szállítási, biztosítási, berakodási és kezelési költségeket nem veszik figyelembe a vámérték megállapításának céljából, feltéve hogy azok az említett árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ártól elkülönítve jelennek meg.

2. FEJEZET

Passzív feldolgozás

23. cikk

E fejezet alkalmazásában a „háromszögforgalom” azt a rendszert jelenti, amely alapján a passzív feldolgozás után a végtermékeket szabad forgalomba bocsátják az importvámok alóli részleges vagy teljes mentességgel a vámunióhoz az áruk ideiglenes kivitele szerinti helyétől eltérő részében.

24. cikk

Amennyiben vég- vagy helyettesítő termékeket bocsátanak szabad forgalomba a háromszögforgalom rendszere alapján, az INF 2 adatlapot használják a háromszögforgalomban részt vevő ideiglenes exportárúk adatainak közlésére a vég vagy helyettesítő termékek teljes vagy részleges mentességének elnyerése érdekében.

25. cikk

(1) Az INF 2 adatlapot – az eljárás alá vont árumennyiség vonatkozásában – egy eredeti és egy másolati példányban állítják ki, a Közöségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 71. mellékletében feltüntetett mintának megfelelően, ha azt a Közösségben bocsátják ki, illetve értelemszerűen a török vámjogban meghatározott mintának megfelelően az említett melléklet alapján, ha azt Törökországban bocsátják ki. A formanyomtatványt a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén vagy török nyelven kell kiállítani. A beléptető vámhivatal záradékolja az INF 2 adatlap eredeti és másolati példányát. Megtartja a másolatot, és az eredetit visszaadja a nyilatkozattevőnek.

(2) Az INF 2 adatlap záradékolására felkért beléptető vámhivatal a 16. rovatban jelzi az ideiglenes exportárúk azonosításánál alkalmazott eszközt.

(3) Amennyiben mintákat vesznek, illetve ábrákat vagy műszaki leírásokat használnak, az (1) bekezdésben említett hivatal hitelesíti ezeket a mintákat, ábrákat vagy műszaki leírásokat azáltal, hogy elhelyezi a vámrátát, az árucikkeken, vagy amennyiben azok jellege ezt lehetővé teszi, vagy a csomagoláson az illetéktelen beavatkozást megakadályozó módon.

A hivatal bélyegzőjével és a kiviteli nyilatkozat részletes adataira való hivatkozással ellátott címkét ráerősítik a mintákra, ábrákra vagy műszaki leírásokra oly módon, amely nem teszi lehetővé azok cseréjét.

Az e bekezdéssel összhangban hitelesített és lebélyegzett mintákat, ábrákat vagy műszaki leírásokat visszajuttatják az exportőrnek, aki a vég- vagy helyettesítő termékek újrabehozatalakor sértetlen bélyegzőkkel bemutatja azokat.

(4) Amennyiben elemzésre van szükség, és az eredmények csak azt követően válnak ismertté, hogy a vámhivatal záradé-

kolja az INF 2 adatlapot, az elemzés eredményét tartalmazó dokumentumot lebélyegzett és illetéktelen beavatkozástól védett borítékban átadják az exportőrnek.

26. cikk

(1) A kiléptető vámhivatal az eredeti példányon igazolja, hogy az áruk elhagyták a vámterületet, és visszaadja azt a bemutató személynek.

(2) A vég- vagy helyettesítő termékek importőre bemutatja az INF 2 adatlap eredeti példányát, és indokolt esetben a vámeljárást lezáró vámhivatal azonosítási eszközét.

27. cikk

(1) Amennyiben az INF 2 adatlapot kibocsátó vámhivatal úgy véli, hogy az adatlapon feltüntetettekén kívül további adatokra van szükség, feltünteti az ilyen adatokat. Amennyiben erre nem maradt elég hely, további lapot lehet mellékelni. Ezt meg kell említeni az eredeti példányon.

(2) Az INF 2 adatlapot hitelesítő vámhivatal felkérhető a lap hitelességének és a rajta feltüntetett adatok pontosságának utólagos ellenőrzésére.

(3) Egymást követő küldemények esetében a rendszerbe bevont áruk vagy termékek mennyiségének megfelelő számú INF 2 adatlap állítható ki. Az első adatlap további adatlapokkal váltható fel, vagy amennyiben csak egyetlen adatlapot használnak, a lap záradékolása szerinti vámhivatal az eredetin is feljegyezheti az áruk vagy termékek mennyiségét. Amennyiben erre nincs elég hely, további lapot lehet mellékelni, amit meg kell említeni az eredeti példányon.

(4) A vámhatóságok engedélyezhetik összevont INF 2 adatlapok használatát a nagyszámú műveletet érintő és egy adott időszakban a behozatal/kivitel teljes mennyiségére kiterjedő kereskedelmi háromszögforgalom esetében.

(5) Kivételes körülmények között az INF 2 adatlap visszame-nőleges hatállyal is kibocsátható, de ez nem lépheti túl az okmá-nyok megőrzésére előírt lejáratú időt.

28. cikk

Az INF 2 adatlap ellopása, elvesztése vagy megsemmisülése esetén a gazdasági szereplő kérheti az azt záradékoló vámhivatalt másodlat kibocsátására. Az említett hivatal megfelel ennek a kérésnek, feltéve hogy bizonyíthatóan nem hozták be újból azokat az ideiglenesen kivitt árukat, amelyre vonatkozóan a másodlatot kéri.

Az adatlap így kibocsátott eredeti és másolati példányain szerepel az alábbi jelzések egyike:

„ES »DUPLICADO«
CS »DUPLIKÁT«
DA »DUPLIKAT«
DE »DUPLIKAT«
ET »DUPLIKAAT«
EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
EN »DUPLICATE«
FR »DUPLICATA«
IT »DUPLICATO«
LV »DUBLIKĀTS«
LT »DUBLIKATAS«
HU »MÁSODLAT«
MT »DUPLIKAT«
NL »DUPLICAAT«
PL »DUPLIKAT«
PT »SEGUNDA VIA«
SL »DVOJNIK«
SK »DUPLIKÁT«
FI »KAKSOISKAPPALE«
SV »DUPLIKAT«
TR »İKİNCİ NÜSHADİR«”.

29. cikk

A feldolgozási művelet költségének a vámérték alapjaként való felhasználásával behozatali vámok alóli részleges mentességet adnak a szabad forgalomba bocsátandó végtermékek esetében benyújtott kérelemre.

A vámhatóságok elutasítják a behozatali vámok alóli részleges mentesség e rendelkezés szerinti kiszámítását, ha a végtermékek szabad forgalomba bocsátása előtt megállapítják, hogy a Közöségi Vámkódex II. címe 2. fejezetének 1. szakasza és a Török Vámkódex II. címe 2. fejezetének 1. szakasza szerinti értelemben nem a vámunió valamelyik részéről származó ideiglenes kiviteli termékek nulla vámtétel melletti szabad forgalomba bocsátásának egyedüli célja az volt, hogy részleges mentességet kapjanak e rendelkezés alapján.

A Közöségi Vámkódexben és a Török Vámkódexben az áruk vámértékével kapcsolatban megállapított szabályok a megfelelő

változtatásokkal alkalmazandók azokra a feldolgozási költségekre, amelyek nem veszik figyelembe az ideiglenes kiviteli árukat.

3. FEJEZET

Tértiárak

30. cikk

(1) Ha a vámunió egyik részéről kivitt árukat újból beviszik a vámunió másik területére, és ott három éven belül szabad forgalomba bocsátják azokat, akkor azok az érintett személy kérésére a behozatali vámok alóli részleges mentességet kapnak.

A hároméves időszak meghosszabbítható különleges körülmények figyelembevétele esetén.

(2) Amennyiben a vámunió egyik részének vámterületéről való kivitt megelőzően a tértiárakat már szabad forgalomba bocsátották csökkentett vagy nulla behozatali vám mellett azok meghatározott célra való felhasználása miatt, csak akkor adják meg az (1) bekezdés szerinti behozatali vámmmentességet, ha azokat ugyanarra a célra hozzák be újból.

Ha az a cél, amelyre a szóban forgó árut importálni kívánják, már nem azonos, az árura felszámítható behozatali vámok összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az árura akkor vetettek ki, amikor azt először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértiáru szabad forgalomba bocsátásakor kivett összegét, semmilyen visszatérítés nem engedélyezett.

(3) Az (1) bekezdés szerinti behozatali vámmmentességet nem adják meg, ha az árukat a vámunió egyik részének vámterületéről passzív feldolgozási eljárással viszik ki, kivéve ha az említett áruk abban az államban maradnak, amelybe kivitték őket.

31. cikk

Csak akkor adják meg a 30. cikk rendelkezései szerinti behozatali vámmmentességet, ha az árukat ugyanabban az állapotban hozzák be újból, amelyben kivitték.

32. cikk

A 30. és 31. cikket megfelelően alkalmazni kell az eredetileg exportált vagy aktív feldolgozási eljárást követően újrakivitelre kerülő végtermékekre.

A jogilag fennálló behozatali vámtartozást az aktív feldolgozási eljárás alatt alkalmazandó szabályok alapján állapítják meg, amelynek során a végtermékek újbóli kivitelének napját tekintik a szabad forgalomba bocsátás napjának.

33. cikk

A tértáruk még akkor is mentesek a behozatali vámoktól, ha a vámunió másik részéből korábban kivitt áruknak csak egy részét képviselik.

Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, amikor az áruk a vámunió másik részéből korábban kivitt gépek, műszerek, berendezések vagy más termékek alkatrészeiből vagy tartozékaiból állnak.

34. cikk

(1) A 31. cikktől eltérve az alábbi helyzetek egyikében lévő tértáruk mentesek a behozatali vámok alól:

- a) olyan áruk, amelyeken a vámunió másik részéről történő kivitelük után nem végeztek a jó állapotban való megőrzésük érdekében szükségessé vált eltérő kezelést vagy amelyeken kizárólag a külső megjelenésüket megváltoztató kezelést végeztek;
- b) olyan áruk, amelyeken a vámunió másik részéről történt kivitelük után nem kizárólag a jó állapotban való megőrzésük érdekében szükséges vagy a külső megjelenésüket megváltoztató kezelést végeztek, de amelyek hibásnak, illetve alkalmatlannak bizonyultak az eredeti felhasználásra, feltéve hogy az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

— a kezelést kizárólag azzal a céllal alkalmazták az árun, hogy megjavítsák, vagy jó állapotát visszaállítsák,

— azok eredeti felhasználásra való alkalmatlansága csak azután vált nyilvánvalóvá, hogy az ilyen kezeléshez hozzáfogtak.

(2) Amennyiben a tértáruk keresztülmentek az (1) bekezdés b) pontja alapján engedélyezett kezelésen, és az ilyen kezelés eredményeként behozatali vámkötelesekké váltak volna, ha passzív eljárás alá estek volna, az említett eljárás alapján történő vámkivetés szabályai az irányadók.

Ha azonban a vámunió két részén kívül felmerülő, előre nem látható körülmények eredményeképp az áruk javításra vagy a jó állapot helyreállítására kiterjedő műveleten estek át, és ez a vámhatóságok megaláztatására igazolást nyer, mentességet adnak a behozatali vámok alól, feltéve hogy az ilyen művelet eredményeként a tértáruk értéke nem lesz magasabb, mint

amennyi a vámunió másik részének vámterületéről való kivitelükkor volt.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésének alkalmazásában:

- a) „jó állapotba hozás érdekében szükségessé vált javítás vagy helyreállítás”: bármely olyan művelet, amelynek célja az áruk olyan működési hibájának vagy anyagában esett kár helyreállítása, amely akkor történt, amikor az a vámunió mindkét részén kívül volt, és amely nélkül az árukat nem lehetne normál módon a rendeltetésének megfelelő célra használni;
- b) a rajtuk elvégzett művelet eredményeként a tértáruk vélemezett értéke nem lehet magasabb, mint azoknak a vámunió másik részéről történő kivitelükori értéke, amennyiben a művelet nem haladja meg az akkori módon való használhatóság folytatásának lehetővé tételéhez szigorúan szükséges mértéket.

Ha az áruk javítása vagy jó állapotának helyreállítása szükségessé teszi alkatrészek beépítését, az ilyen beépítés a kivitelkori használhatóság folytatásának lehetővé tételéhez szigorúan szükséges alkatrészekre korlátozódik.

35. cikk

A kiviteli vámalakosságok végrehajtásakor a vámhatóságok az érintett személy kérésére kibocsátanak egy okmányt, amely tartalmazza az áruk azonosításához szükséges információkat, amennyiben azokat visszaviszik a vámunió egyik részének vámterületére.

36. cikk

(1) Az alábbiakat fogadják el tértáruknak:

— olyan áruk, amelyek esetében bemutatták a következő okmányokat a szabad forgalomba bocsátás alátámasztásaként:

- a) a vámhatóságok által az exportőrnek visszajuttatott kiviteli nyilatkozat egy példánya vagy az ilyen dokumentum ilyen hatóságok által hitelesített példánya; vagy

- b) a 37. cikk rendelkezései szerinti adatlap.

Amennyiben az újrabehozatal vámhivatalában a vámhatóságok számára rendelkezésre álló vagy az érintett személytől származó és általuk hitelt érdemlőként elfogadható bizonyíték arra utal, hogy a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett árukat eredetileg a vámunió másik részéről vitték ki, és akkor eleget tettek a tértárukként való elfogadás feltételeinek, nincs szükség az a) és b) pontban említett okmányokra,

- a vámunió másik részében kibocsátott ATA-igazolvány által kísért áruk.

Ezek az áruk még akkor is elfogadhatók tértárukként a 30. cikkben említett határokon belül, ha az ATA-igazolvány érvényessége lejárt.

Minden esetben végrehajtják az alábbi alakíságot:

- az újrabehozatali betétlap A–G rovatában megadott információ ellenőrzése,
- az újrabehozatali lap ellenőrző szelvényének és H rovatának kitöltése,
- az újrabehozatali betétlap megőrzése.

(2) Az (1) bekezdés első francia bekezdése nem vonatkozik a csomagolóanyagok nemzetközi mozgására, a szállítási eszközökre vagy a meghatározott vámrendelkezések alapján bevallott egyes árukra, amennyiben autonóm vagy szerződéses rendelkezések megállapítják, hogy ilyen körülmények között nincs szükség vámokmányokra.

Nem vonatkozik azokra az esetekre sem, amikor az árukat szóban vagy más okmány által vallják be szabad forgalomba bocsátásra.

(3) Ha szükségesnek ítélik, az újrabehozatal szerinti vámhivatalnál a vámhatóságok felkérhetik az érintett személyt, hogy nyújtson be további bizonyítékot, különös tekintettel a tértáruk azonosításának céljára.

37. cikk

Az INF 3 adatlapot egy eredeti és egy másolati példányban állítják ki, a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendeletének 110. mellékletében feltüntetett mintának megfelelően, ha azt a Közösségben bocsátják ki, illetve értelemszerűen a török vámjogban meghatározott mintának megfelelően az említett melléklet alapján, ha azt Törökországban bocsátják ki. A formanyomtatványt a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén vagy török nyelven kell kiállítani.

38. cikk

(1) Az INF 3 adatlapokat a vámhatóságok az exportőr kérésére bocsátják ki a kiviteli vámhivatalnál az érintett áruk kiviteli vámalakiságainak teljesítésekor, ha az exportőr azt nyilatkozza, hogy lehetséges, hogy az árukat a vámunió másik részének vámhivatalán keresztül viszik vissza.

(2) Az INF 3 adatlapokat a vámhatóságok akkor is kibocsátják az exportőr kérésére a kiviteli vámhivatalnál az érintett áruk kiviteli vámalakiságainak teljesítésekor, ha e hatóságok a rendelkezésükre álló adatok alapján meg tudják állapítani, hogy az exportőr kérelmének részletes adatai a kivitt árukra vonatkoznak.

39. cikk

(1) Az INF 3 adatlapnak a vámhatóságok által megkövetelt összes információt tartalmaznia kell, amely a kivitt áruk azonosításához szükséges.

(2) Ha várható, hogy a kivitt árukat beviszik a vámunió másik részére, vagy a kiviteli vámhivaltól eltérő több vámhivatalon keresztül a vámunió mindkét részére, az exportőr több INF 3 adatlap kiadását is kérheti a kivitt áruk teljes mennyiségére vonatkozóan.

Ehhez hasonlóan az exportőr felkérheti az INF 3 adatlap kibocsátása szerinti vámhatóságokat, hogy azt váltsák fel a kezdetben kibocsátott INF 3 adatlapon feltüntetett teljes árumennyiségre vonatkozó több INF 3 adatlappal.

Az exportőr kérheti az INF 3 adatlap kibocsátását csak a kivitt áruk egy részére vonatkozóan.

40. cikk

Az INF 3 adatlap eredetijét és egy másolati példányát visszaadják az exportőrnek az újrabehozatal szerinti vámhivatalnak való bemutatás céljából. A második másolati példányt az azt kiadó vámhatóságok a hivatalos nyilvántartásban őrzik.

41. cikk

Az újrabehozatal szerinti vámhivatal az INF 3 adatlap eredeti és másolati példányára rávezeti a behozatali vámok alól mentes tértáruk mennyiségét, megőrzi az eredeti példányt, és a másolatot a hivatkozási szám és a szabad forgalomba bocsátási nyilatkozat keltének feltüntetésével megküldi az azt kibocsátó vámhatóságoknak.

Az említett vámhatóságok összehasonlítják ezt a másolatot a birtokukban lévő eredetivel, és megőrzik azt a hivatalos irataik között.

42. cikk

Az INF 3 adatlap ellopása, elvesztése vagy megsemmisülése esetén az érintett személy az azt kibocsátó vámhatóságokhoz fordulhat, és másodlat kiállítását kérheti. Azok eleget tesznek a kérésnek, ha ezt a körülmények lehetővé teszik. Az így kibocsátott másodlat az alábbi jelzések egyikét tartalmazza:

„ES »DUPLICADO«
CS »DUPLIKÁT«
DA »DUPLIKAT«
DE »DUPLIKAT«
ET »DUPLIKAAT«
EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
EN »DUPLICATE«
FR »DUPLICATA«
IT »DUPLICATO«
LV »DUBLIKĀTS«
LT »DUBLIKATAS«
HU »MÁSODLAT«
MT »DUPLIKAT«
NL »DUPLICAAT«
PL »DUPLIKAT«
PT »SEGUNDA VIA«
SL »DVOJNIK«
SK »DUPLIKÁT«
FI »KAKSOISKAPPALE«
SV »DUPLIKAT«
TR »İKİNCİ NÜSHADİR«.

A vámhatóságok feljegyzik a birtokukban lévő INF 3 adatlap másolatára, hogy másodlat kiadása történt.

43. cikk

(1) Az újrabehozatal szerinti vámhivatal vámhatóságainak kérésére a kiviteli vámhivatal vámhatóságai közlik az előbbivel a rendelkezésükre álló összes olyan információt, amely lehetővé teszi számukra annak meghatározását, hogy az áruk megfelelnek-e annak, hogy részesüljenek e fejezet rendelkezéseinek előnyeiből.

(2) Az INF 3 adatlapok felhasználhatók a kéréshez és az (1) bekezdésben említett adatok továbbítására.

4. FEJEZET

A preferenciális származás bizonyítékainak megállapítása vámunió részein

44. cikk

Ez a fejezet az alábbiak megkönnyítését célzó szabályokat állapít meg:

- a) az EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítványok kibocsátása és az olyan preferenciális kereskedelmi megállapodások szerinti számlanyilatkozatok vagy EUR-MED számlanyilatkozatok kiadása, amelyeket mind a Közösség, mind Törökország kötött országokkal, országcsoportokkal vagy területekkel, és amelyek azonos származási szabályok alkalmazását eredményező származási kumulációs rendszerről, valamint a vámviisszatérítés és a vámmentesség tilalmáról rendelkeznek;
- b) a Közösség tagállamai és Törökország vámhatóságai közötti fenti célú együttműködés.

45. cikk

(1) A 44. cikk a) pontjának végrehajtásához a vámunióban szabad forgalomban lévő, a vámunió két része között továbbítandó áruk beszállítója kiad egy nyilatkozatot, a továbbiakban beszállítói nyilatkozatot, a szállított áruk származó helyzetéről az érintett preferenciális kereskedelmi megállapodásokban előírt származási szabályok vonatkozásában.

(2) A beszállítói nyilatkozatokat az exportőrök bizonyítékként használják fel, különösen az EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítványok kiadására irányuló kérelmek alátámasztásaként, vagy a számlanyilatkozatok, vagy EUR-MED számlanyilatkozatok kiállításának alapjaként.

46. cikk

A 47. cikkben előírt esetek kivételével a beszállító minden áruszállítmányhoz külön nyilatkozatot állít ki.

A beszállító mellékeli a szállítmányra vonatkozó számlanyilatkozatot a kereskedelmi számlán vagy a szállítási jegyzéken, vagy bármely más, az árukra vonatkozó, megfelelő részletességű kereskedelmi dokumentumot, amely azok azonosításához szükséges.

A beszállító bármikor, még az áruk leszállítása után is kiadhatja a nyilatkozatot.

47. cikk

(1) Ha valamely beszállító rendszeresen olyan áruval lát el egy meghatározott vevőt, amelynek származó helyzete várhatóan jelentős ideig azonos marad, egyetlen beszállítói nyilatkozatot – a továbbiakban hosszú távú beszállítói nyilatkozat – is kibocsáthat az említett áruk további szállítmányaira vonatkozóan. A hosszú távú beszállítói nyilatkozat a nyilatkozat kiadásának időpontjától számított egyéves időtartamra adható ki.

(2) A hosszú távú beszállítói nyilatkozat utólag is kiadható. Ilyen esetben az érvényessége nem haladhatja meg az egyéves időtartamot, a hatálybalépés időpontjától számítva.

(3) A beszállító haladéktalanul értesíti a vevőt, ha a hosszú távú beszállítói nyilatkozat a szállított áruk tekintetében többé nem érvényes.

48. cikk

(1) A beszállítói nyilatkozatot az V., illetve a hosszú távú beszállítói nyilatkozat esetében a VI. mellékletben feltüntetett formában kell kiadni.

(2) A beszállítói nyilatkozat tartalmazza a beszállító eredeti aláírását, és a nyilatkozat előre nyomtatott formában is kiállítható. Ha azonban a számlát és a beszállítói nyilatkozatot számítógéppel állítják elő, a beszállítói nyilatkozatot nem kell kézírással aláírni, feltéve hogy a beszállító az ügyfélnek tett írásos nyilatkozatában úgy vállal felelősséget minden őt azonosító beszállítói nyilatkozatért, mintha azt saját maga írta volna alá.

49. cikk

(1) A 44. cikk b) pontjának végrehajtása érdekében a Közösség tagállamainak és Törökország vámhatóságai segítséget nyújtanak egymásnak a beszállítói nyilatkozatokban megadott információk helyességének ellenőrzésében.

(2) Valamely beszállítói nyilatkozat pontosságának és hitelességének ellenőrzéséhez annak az államnak a vámhatóságai, ahol a származó helyzet igazolását kibocsátották vagy kiállították, felkérhetik az exportőrt, hogy szerezze be a beszállítótól az INF 4 adatlapot. Az INF 4 adatlapot az 1207/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ V. mellékletében meghatározott mintának megfe-

⁽¹⁾ Az Európai Közösség és egyes országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések alapján az EUR.1 szállítási bizonyítványok kiadásának, a számlanyilatkozatok és az EUR.2 nyomtatványok kiállításának, valamint egyes elfogadott exportőri engedélyek kiadásának megkönnyítésére irányuló eljárásokról és a 3351/83/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. június 11-i 1207/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 165., 2001.6.21., 1. o.; a rendelet V. melléklete helyesbítve: HL L 170., 2002.6.29., 88. o.).

lelően kell kiállítani, ha azt a Közösségben bocsátják ki, illetve értelemszerűen a török vámjogban meghatározott mintának megfelelően az említett melléklet alapján, ha azt Törökországban bocsátják ki. A formanyomtatványt a Közösség valamelyik hivatalos nyelvén vagy török nyelven kell kiállítani. Annak az államnak a vámhatóságai, amelynek szolgáltatnia kell az információkat, vagy amelyik kéri azokat, kérhetik a hozzájuk benyújtott dokumentumokban szereplő információknak az adott állam hivatalos nyelvére vagy nyelveire való lefordítását.

(3) Az INF 4 adatlapot a beszállító székhelye szerinti állam vámhatóságai bocsátják ki. Az említett hatóságok jogában áll a bizonyítékok bekérése, a beszállító elszámolásainak az ellenőrzése, vagy egyéb, általuk szükségesnek ítélt ellenőrzések elvégzése.

(4) A beszállító székhelye szerinti állam vámhatóságai a hozzájuk a beszállítóktól beérkezett kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül bocsátják ki az INF 4 adatlapot, feltüntetve azon, hogy a beszállító által adott nyilatkozat helyes volt-e.

(5) A kiállított bizonyítványt átadják a beszállítónak, hogy továbbítsa azt az exportőrnek a származó helyzet igazolásának kiállítása szerinti állam vámhatóságához való továbbításra.

50. cikk

(1) A beszállítói nyilatkozatot kiállító beszállító legalább három évig megőrzi a nyilatkozat pontosságát tanúsító valamennyi okiratot.

(2) A vámhatóság, amelyhez INF 4 adatlap kiadására irányuló kérelmet nyújtottak be, a kérelmet legalább három évig megőrzi.

51. cikk

(1) Ha valamely exportőr a származó helyzet igazolásának kibocsátása vagy kiállítása szerinti állam vámhatóságainak kérésétől számított négy hónapon belül nem képes bemutatni az INF 4 adatlapot, akkor e hatóságok közvetlenül felkérhetik a beszállító székhelye szerinti állam vámhatóságait, hogy erősítsék meg az érintett termékek származó helyzetét az érintett preferenciális kereskedelmi megállapodások rendelkezései szerinti származási szabályok vonatkozásában.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az igazolást kérő vámhatóságok megküldik a beszállító székhelye szerinti állam vámhatóságainak a rendelkezésükre álló összes információt, és megindokolják kérelmük formáját vagy megalapozottságát.

Kérelmük alátámasztásaként átadják az általuk megszerzett és a beszállítói nyilatkozat pontatlanságára utaló dokumentumokat vagy adatokat.

(3) Az ellenőrzés elvégzésekor a beszállító székhelye szerinti állam vámhatóságai bekérhetnek bármilyen bizonyítékot,

megvizsgálhatják a gyártó elszámolásait, vagy elvégezhetnek bármely más, általuk indokoltnak ítélt ellenőrzést.

(4) Az ellenőrzés iránt megkereső vámhatóságokat az INF 4 adatlap útján haladéktalanul tájékoztatják.

(5) Ha az ellenőrzés keltétől számított öt hónapon belül nem érkezik válasz, vagy ha a válasz nem tartalmaz elegendő információt a termékek valós származásának alátámasztására, a származó helyzet igazolásának kibocsátása vagy kiállítása szerinti állam vámhatóságai a szóban forgó okmányok alapján érvénytelennek nyilvánítják azt a származási igazolást.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

Az 1/1999, az 1/2000 és az 1/2001 határozat hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett rendelkezésekre való hivatkozásokat úgy tekintik, mint amelyek az e határozat megfelelő rendelkezéseire hivatkoznak. Az e határozat hatálybalépése előtt kibocsátott beszállítói nyilatkozatok érvényben maradnak, ideértve a hosszú távú beszállítói nyilatkozatokat is.

Az 1/1999 határozatban lévő formanyomtatványoknak megfelelő formájú beszállítói nyilatkozatok az e határozat hatálybalépésétől számított 12 hónapig még kibocsáthatók, kivéve akkor, ha az exportőrök a beszállítói nyilatkozatokat bizonyítékként használják fel az EUR-MED szállítási bizonyítványok kibocsátása

iránti kérelem alátámasztására vagy az EUR-MED számlanyilatkozatok alapjaként.

Ez a határozat az elfogadását követő napon lép hatályba.

Kelt Ankarában, 2006. szeptember 26-án.

a Vámügyi Együttműködési Bizottság részéről
az elnök
P. FAUCHERAND

I. MELLÉKLET

SZÁLLÍTÁSI BIZONYÍTVÁNY

1. Exportőr (Név, teljes cím, ország) ☐		A.TR No A 000000	
		2. Szállítási okmány (Választható) Sz.: Kelte:	
3. Címzett (Név, teljes cím, ország) (Választható)		4. TÁRSULÁS az EURÓPAI KÖZÖSSÉG és TÖRÖKORSZÁG között	
		5. Exportáló ország	6. Rendeltetési ország ⁽¹⁾
7. A szállítás részletes adatai (Választható)		8. Megjegyzések	
9. Tételszám	10. Jelölések és számok; a csomagok száma és fajtája (ömlesztett áruk esetében tüntesse fel a hajó nevét, illetve a tehervagon vagy közúti jármű számát); árumegnevezés		11. Bruttó tömeg (kg) vagy más mértékegység (hektoliter, m ³ stb.)
12. VÁMHIVATAL IGAZOLÁSA		13. AZ EXPORTŐR NYILATKOZATA	
Nyilatkozat igazolása Exportokmány ⁽²⁾ : sz. formanyomtatvány Vámhivatal: Kibocsátó ország: (Hely és dátum) (Aláírás)		Bélyegző Alulírott kijelentem, hogy a fent nevezett áruk megfelelnek az e bizonyítvány kibocsátásához szükséges feltételeknek. (Hely és dátum) (Aláírás)	

⁽¹⁾ Írja be a tagállam vagy Törökország nevét.
⁽²⁾ Csak ott töltse ki, ahol az exportáló ország előírja.

14. ELLENŐRZÉSI IRÁNTI MEGKERESÉS címzettje:	15. AZ ELLENŐRZÉS EREDMÉNYE
Kéri e bizonyítvány hitelességének és pontosságának ellenőrzését (Hely és dátum) Bélyegző (Aláírás)	Az elvégzett ellenőrzés azt bizonyítja, hogy ez(t) a bizonyítvány(t) ⁽¹⁾ ☐ a feltüntetett vámhivatal bocsátotta ki, és a benne foglalt információk pontosak ☐ nem felel meg a hitelességre és pontosságra vonatkozó követelményeknek (lásd a csatolt megjegyzéseket) (Hely és dátum) Bélyegző
A kérelmező hivatal teljes címe	 (Aláírás) (1) A megfelelő négyzet bejelölendő.

II. MELLÉKLET

MAGYARÁZÓ MEGJEGYZÉSEK A SZÁLLÍTÁSI BIZONYÍTVÁNYHOZ

I. A szállítási bizonyítvány kitöltési szabályai

1. Az A.TR. szállítási bizonyítványt a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban kell kiállítani.
2. Az A.TR. szállítási bizonyítvány nem tartalmazhat törlést vagy felüljavítást. Minden változtatáshoz át kell húzni a helytelen adatokat, és el kell végezni a szükséges javításokat. A bizonyítványt kitöltő személynek kézjeggyel kell ellátnia, és a vámhatóságoknak hitelesítenie kell az összes ilyen változtatást.

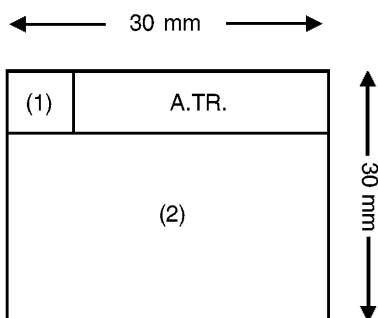
A termékek leírását az e célra fenntartott rovatba kell beírni, üres sorok kihagyása nélkül. Ha a rovatot nem töltik ki teljesen, a megnevezés utolsó sora alatt vízszintes vonalat kell húzni, az üresen hagyott helyet pedig egy átlós vonallal át kell húzni.

II. A különböző rovatokba beírandó adatok

1. Írja be az érintett személy vagy vállalat teljes nevét és címét!
2. Értelemszerűen írja be a szállítási okmány számát!
3. Értelemszerűen írja be annak az egy vagy több személynek vagy cégnek a teljes nevét és címét, akinek az árukat szállítják!
5. Írja be annak az országnak a nevét, ahonnan az árukat exportálják!
6. Írja be az érintett ország nevét!
9. Írja be a szóban forgó tétel számát a bizonyítványon szereplő árucikkek teljes számához képest!
10. Írja be a csomagok jelölését, számát, mennyiségét és jellegét és az áruk normál kereskedelmi megnevezését!
11. Írja be a 10. rovatban megnevezett áruk bruttó tömegét kilogrammban vagy más mértékegységben (hl, m³ stb.) kifejezve!
12. A vámhatóság tölti ki. Értelemszerűen írja be a kiviteli okmányra vonatkozó adatokat (a formanyomtatvány típusa és száma, a vámhivatal és a kibocsátó ország neve)!
13. Írja be a helyet és a dátumot, valamint az exportőr aláírását és nevét!

III. MELLÉKLET

A 11. cikk (5) bekezdésében említett speciális bélyegző

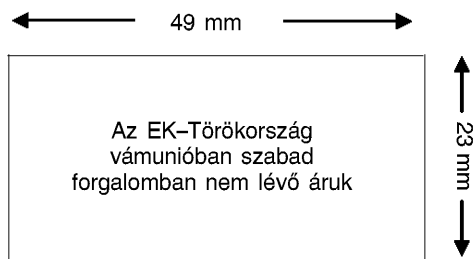

(1) Az exportáló állam rövidítése vagy címere.

(2) Ez az információ az elfogadott exportőr azonosításához szükséges.

IV. MELLÉKLET

A 21. cikkben említett sárga címke

V. MELLÉKLET

BESZÁLLÍTÓI NYILATKOZAT

A beszállítói nyilatkozat alábbiakban megadott szövegét a lábjegyzeteknek megfelelően kell kiállítani. A lábjegyzeteket azonban nem kell megismételni.

NYILATKOZAT

Alulírott kijelentem, hogy az e dokumentumban⁽¹⁾
felsorolt áruk-ból/-ből⁽²⁾ származnak, és eleget tesznek a
.....-val/-vel⁽³⁾ való preferenciális kereskedelemben irányadó származási szabályoknak.

Kijelentem, hogy:

- ☐ Kumuláció-val/-vel (ország/országok neve)
☐ Kumuláció nem került alkalmazásra⁽⁴⁾.

Vállalom, hogy a vámhatóságok részére, kérésüknek megfelelően, további tanúsító okiratokat szolgáltatok.

.....⁽⁵⁾

.....⁽⁶⁾

.....⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Ha csak a dokumentumban felsorolt áruk némelyikéről van szó, azokat világosan jelezni, vagy jelölni kell, a jelölést a dokumentumra a következők szerint kell rávezetni: „... az e dokumentumban felsorolt és ... jelzett, ha ...-ból/-ből származik”.

⁽²⁾ A Közösség, Törökország vagy a 44. cikk a) pontjában említett ország, országcsoporthoz vagy terület.

⁽³⁾ A 44. cikk a) pontjában említett, érintett ország, országcsoporthoz vagy terület.

⁽⁴⁾ Szükség szerint töltse ki vagy törölje.

⁽⁵⁾ Hely és időpont.

⁽⁶⁾ Név és beosztás a társaságban.

⁽⁷⁾ Aláírás.

VI. MELLÉKLET

HOSSZÚ TÁVÚ BESZÁLLÍTÓI NYILATKOZAT

A beszállítói nyilatkozat alábbiakban megadott szövegét a lábjegyzeteknek megfelelően kell kitölteni. A lábjegyzeteket azonban nem kell megismételni.

NYILATKOZAT

Alulírott kijelentem, hogy a következőkben megnevezett áruk:⁽¹⁾

.....⁽²⁾

amelyeket rendszeresen szállítanak⁽³⁾ számára, és-ból/-ből⁽⁴⁾
származnak, és eleget tesznek a-val/-vel⁽⁵⁾ való preferenciális kereskedelemben irányadó szabályoknak.

Kijelentem, hogy:

☐ Kumuláció-val/-vel (ország/országok neve)

☐ Kumuláció nem került alkalmazásra⁽⁶⁾

E nyilatkozat a termékek valamennyi további szállítmányára érvényes, amelyeket-tól/-től-ig⁽⁷⁾ adnak fel.

Vállalom, hogy haladéktalanul tájékoztatom a-t, ha ez a nyilatkozat többé nem érvényes.

Vállalom, hogy a vámhatóságok részére, kérésüknek megfelelően, további tanúsító okiratokat szolgáltatok.

.....⁽⁸⁾

.....⁽⁹⁾

.....⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Megnevezés.

⁽²⁾ A számlákon használt kereskedelmi megjelölés, pl. modellszám.

⁽³⁾ Annak a társaságnak a neve, amely részére az árukat szállítják.

⁽⁴⁾ A Közösség, Törökország vagy a 44. cikk a) pontjában említett ország, országcsoport vagy terület.

⁽⁵⁾ A 44. cikk a) pontjában említett, érintett ország, országcsoport vagy terület.

⁽⁶⁾ Szükség szerint töltsse ki vagy törölje.

⁽⁷⁾ Adja meg az időpontokat! Az időszak nem haladhatja meg a 12 hónapot.

⁽⁸⁾ Hely és időpont.

⁽⁹⁾ Név és beosztás, a társaság neve és címe.

⁽¹⁰⁾ Aláírás.

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2006. szeptember 22.)

a fényvédő termékekről és a hatékonyságukra vonatkozó állításokról

(az értesítés a C(2006) 4089. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/647/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 211. cikke második francia bekezdésére,

mivel:

- (1) A kozmetikai termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/768/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikk (1) bekezdése értelmében a fényvédő szerek kozmetikai termékek.
- (2) A 76/768/EGK irányelv 2. cikk első bekezdése szerint a közösségi piacon forgalomba hozott kozmetikai termékek nem lehetnek ártalmasak az emberi egészségre, amennyiben azokat rendeltetésszerűen vagy ésszerűen előrelátható feltételek mellett használják, figyelembe véve elsősorban a termék kiszerezését, címkézését, és használati utasítását.
- (3) A 76/768/EGK irányelv 6. cikk (3) bekezdése kötelezi a tagállamokat arra, hogy minden szükséges intézkedést tegyenek meg annak biztosítására, hogy a kozmetikai termékek címkézésekor, értékesítésekor és reklámozásakor tilos legyen az olyan megszövegezés, valamint az olyan megnevezések, márkanevek, képek és egyéb képi vagy más megjelölések használata, amelyek olyan jellemzőket sugallnak, amelyekkel az adott termék nem rendelkezik.
- (4) Továbbá a 76/768/EGK irányelv 7a. cikke értelmében a gyártónak, megbízottjának, vagy annak a személynek, akinek megrendelésére a kozmetikai terméket gyártották, illetve az importált kozmetikai termékek közösségi forgalomba hozataláért felelős személynek, ellenőrzési célokból az érintett tagállam illetékes hatósága számára könnyen hozzáférhetővé kell tennie azokat az információkat, melyek a kozmetikai terméktől várt hatást igazolják, amennyiben azt a hatás vagy a termék jellege indokolja.
- (5) A magas szintű egészségvédelem előmozdítása érdekében iránymutatást kell adni a 76/768/EGK irányelv 6. cikk (3)

bekezdése rendelkezéseinek következményeire vonatkozóan a fényvédő termékek hatékonyságára vonatkozó állítások tekintetében.

- (6) Jóllehet a gazdasági ágazat már tett e tekintetben bizonyos lépéseket, célszerű az olyan – fényvédő termékekkel kapcsolatos – állítások megjelölése, melyeket nem szabad tenni, valamint a betartandó felhasználási óvintézkedések és az olyan használati utasítások meghatározása, amelyek követése a felsorolt tulajdonságok némelyikének esetében javasolt.
- (7) Célszerű továbbá a fényvédő termékek más feltüntetett tulajdonságaival kapcsolatos kérdésekkel, valamint az ilyen termékek hatékonyságával foglalkozni, nevezetesen a magas szintű közegészségügyi védelem biztosítását szolgáló fényvédő termék minimum hatékonyságával, valamint azzal, hogy a fényvédő termékek címkézése hogyan tehető egyszerűvé és közérthetővé annak érdekében, hogy segítsünk a fogyasztónak a megfelelő termék kiválasztásában.
- (8) A napsugárzás többek között (rövidebb) ultraibolya B sugárzásból („UVB sugárzás”) és (hosszabb) ultraibolya A sugárzásból („UVA sugárzás”) tevődik össze. A bőr gyulladását („leégés”) és az ebből eredő pirosodást (erythema) főképp az UVB sugárzás okozza. A bőrrák kockázatát illetően, jóllehet az UVB sugárzás a fő okozója, nem elhanyagolható az UVA sugárzás okozta kockázat sem. Ezenkívül az UVA sugárzás a bőr korai öregedését is előidézi. A kutatások arra engednek következtetni, hogy a túlzott UVB és UVA sugárzás károsan hat az immunrendszerünkre.
- (9) A fényvédő termékek hatékony védelmet nyújthatnak a leégéssel szemben. Tudományos megállapítások azt sugallják, hogy a fényvédő termékek megakadályozhatják a napsugárzás okozta bőröregedés kialakulását, és védelmet nyújthatnak a bőr ellenállóképességének napsugárzás okozta gyengülése ellen. Járványtani vizsgálatok azt mutatják, hogy a fényvédő termékek használata megakadályozhatja egyes bőr-karcinómák kialakulását.
- (10) Ahhoz, hogy a fényvédő termékek alkalmasak legyenek a megelőzésre, mind az UVB-, mind az UVA-sugárzás ellen védelmet kell nyújtaniuk. Ezért, jóllehet a napvédő faktor csak az erythemát okozó sugárzásra (főképp az UVB sugárzásra) vonatkozik, a fényvédő termékeknek UVB és UVA elleni védelmet is kell nyújtaniuk.

⁽¹⁾ HL L 262., 1976.9.27., 169. o. A legutóbb a 2006/65/EK bizottsági irányelvvel (HL L 198., 2006.7.20., 11. o.) módosított irányelv.

- (11) Még azok a nagyon hatékony fényvédő termékek sem tudnak teljes védelmet biztosítani az UV sugárzásból eredő egészségügyi kockázatokkal szemben, amelyek az UVB és az UVA sugárzás ellen is védenek. Egyetlen fényvédő termék sem képes minden UV sugárzást kiszűrni. Mind a mai napig nincs meggyőző tudományos bizonyíték arra nézve, hogy a fényvédő termékek használata megakadályozza a melanóma kialakulását. Következésképpen a fényvédő termékekről nem állíthatják, illetve nem kelthetik azt a benyomást, hogy teljes védelmet nyújtanak a túlzott UV sugárzásból eredő kockázatok ellen.
- (12) Ez különösen igaz a csecsemők és kisgyermek napozására. Mivel a gyermekkor napozás nagyban hozzájárul az idősebb korban kialakuló bőrrákhoz, a fényvédő termékeknek nem szabad azt sugallniuk, hogy csecsemők és kisgyermek számára is elégséges védelmet nyújtanak.
- (13) A fényvédő termékek tulajdonságaira vonatkozó téves értelmezéseket megfelelő figyelmeztetésekkkel kell elkerülni.
- (14) Számos tanulmány alapján az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Nemzetközi Rákkutatási Ügynöksége hangsúlyozza a fényvédő termékek megfelelő alkalmazása és a napvédő faktor hatékonysága közötti kapcsolat fontosságát. Rendkívül fontos a fényvédő termékek gyakori újraalkalmazása. A megjelölt napvédő faktor védelmi szintjének elérése érdekében a fényvédő termékeket a vizsgálati követelményekben megadott mennyiséghez hasonló mennyiségben kell alkalmazni, azaz 2 mg/cm^2 , amely egy átlagos felnőtt test esetében 6 teáskanálnyi naptejnek (kb. 36 gramm) felel meg. Ez a mennyiség nagyobb, mint amennyit a fogyasztók általában használni szoktak. Kisebb mennyiségű fényvédő termék alkalmazása esetén a védelem aránytalanul csökken. Például a megadott mennyiség felének használata esetén a védelem akár kétszer-háromszor is kevesebb lehet.
- (15) A fényvédő termékeknek olyan hatékonnak kell lenniük, hogy az UVB és az UVA sugárzás ellen magas szintű közegészségügyi védelmet biztosítsanak. A fényvédő termékeknek ezért legalább minimális védelmet kell nyújtaniuk az UVB és az UVA sugárzás ellen. Egy magasabb napvédő faktor esetén (azaz főleg UVB védelem) a terméknek egy magasabb UVA védelmet is biztosítania kell. Ezért összefüggés kell, hogy legyen az UVA és az UVB sugárzás elleni védelem között. Tudományos kutatások azt mutatják, hogy bizonyos, a bőrt érő biológiai kárt meg lehet akadályozni, illetve csökkenteni lehet, ha a folyamatos pigmentálódási tesztben (azaz főleg az UVA sugárzást érintő) mért védelmi faktor aránya legalább egyharmada a napvédő faktor (azaz főleg az UVB sugárzást érintő) vizsgálati módszernél mért faktornak. A széleskörű védelem biztosítása érdekében a bőrgyógyászok a legalább 370 nm-es, kritikus hullámhosszt javasolják.
- (16) Annak érdekében, hogy az UVB sugárzás elleni javasolt minimális védelem megismételhetőségét és összehasonlíthatóságát biztosítani lehessen, az európai, japán, amerikai és dél-afrikai gazdasági ágazat által 2006-ban naprakésszé tett *Nemzetközi Napvédő Faktor Vizsgálati Szabványt* (*International Sun Protection Factor Test Method 2006*) kell használni. Az UVA sugárzás elleni minimális védelem értékelése érdekében a japán gazdasági ágazat által alkalmazott, és a francia egészségügyi hivatal, az *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé* – Afssaps által módosított, folyamatos pigmentálódási tesztet, valamint a kritikai hullámhossza vonatkozó tesztet kell alkalmazni. Ezeket a vizsgálati módszereket azért nyújtották be az Európai Szabványügyi Bizottsághoz (CEN), hogy ezen a területen megállapítsák az európai szabványokat ⁽¹⁾.
- (17) Míg ezek a vizsgálati módszerek referencia-módszerként alkalmazandóak, előnyben kell részesíteni az *in-vitro* vizsgálati módszereket, melyek egyenértékű eredményeket nyújtanak, mivel az *in-vivo* módszerek kapcsán etikai kétségek merülnek fel. A gazdasági ágazatnak komolyabb erőfeszítéseket kell tennie az UVB és UVA sugárzás elleni védelemre vonatkozó *in-vitro* vizsgálati módszerek kifejlesztésére.
- (18) A fényvédő termékek hatékonyságára vonatkozó állítások legyenek egyszerűek és közérthetőek, azonos kritériumokra alapozva, hogy a fogyasztó könnyebben összehasonlíthassa és kiválaszthassa az adott sugárzásnak és bőrtípusnak megfelelő terméket.
- (19) Különös szükség van egy, az UVA védelemre vonatkozó, egységes állításra annak érdekében, hogy a fogyasztó számára könnyebb legyen kiválasztani a megfelelő terméket, mely egyaránt véd az UVB és az UVA sugárzás ellen.
- (20) A címkén használt, a napvédő faktort jelző számok sokasága nem járul hozzá a kitűzött célhoz, miszerint az állításokat egyszerűvé és közérthetővé kell tenni. Egyik számtól a következőig elenyésző a védelem növekedésének mértéke, különösen a magas tartományban. Ezenfelül a védelem mértékének növekedése csak a leégés esetében lineáris, azaz, egy 30-as napvédő faktorú termék kétszer olyan jól véd a leégéstől, mint egy 15-ös napvédő faktorú termék. Egy 15-ös napvédő faktorú termék azonban az UVB sugárzás 93 %-át nyeli el, míg egy 30-as napvédő faktorú termék az UVB sugárzás 97 %-át. Végül, az 50 fölötti napvédő faktor nem növeli jelentősen az UV sugárzás elleni védelmet. Ezért a címkézett napvédő faktorok számát nyugodtan csökkenteni lehet anélkül, hogy a védelem erőssége tekintetében a fogyasztó számára csökkenne a választék.

⁽¹⁾ A CEN-nek címzett szabványosítási megbízás a fényvédő termékek hatékonyságát vizsgáló módszerekről, M/389-es megbízás, 2006. július 12.

- (21) Azáltal, hogy a címkézés során a négy különböző kategória („alacsony”, „közepes”, „erős” és „rendkívül erős”) egyikét használják, egyszerűbben és érthetőbben jelezhető a fényvédő termékek hatékonysága, mint a számok sokaságával. Ezért a kategóriát legalább olyan jól látható módon kell címkézni, mint a napvédő faktor számát.
- (22) A fogyasztókat tájékoztatni kell a túlzott napozásból eredő kockázatokról. Ezenfelül a fogyasztóknak iránymutatásra van szükségük a megfelelő fényvédő termék hatékonyságát illetően, figyelembe véve a napozás mértékét és a bőrtípust,

AJÁNLJA:

1. SZAKASZ

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. Ez az ajánlás a következőkre vonatkozóan ad útmutatást:

- a) a 2. szakaszban, a 76/768/EGK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról a fényvédő termékek egyes tulajdonságai, valamint a hatékonyságukra vonatkozó állítások tekintetében,
- b) a 3., 4. és 5. szakaszban a fényvédő termékek által az UVB és az UVA sugárzás ellen nyújtott magas szintű védelem minimális hatékonyságáról, valamint a fényvédő termékek egyszerű és közérthető címkézéséről annak érdekében, hogy a fogyasztó könnyebben ki tudja választani a megfelelő terméket.

2. Ezen ajánlás alkalmazásában a következő meghatározások érvényesek:

- a) „fényvédő termék” alatt minden olyan készítmény értendő (úgy mint krémek, olajok, gélek, sprayek), amelyet azért használnak emberi bőrön, hogy kizárólag, vagy főképp az UV sugárzástól védje azt, azáltal, hogy a sugárzást elnyeli, szétszórja vagy visszaveri,
- b) „állítás” alatt a fényvédő termékek címkézésekor, értékesítésekor és reklámozásakor használt, a fényvédő termék tulajdonságaira vonatkozó megszövegezés, valamint megnevezések, márkanevek, képek és egyéb képi vagy más megjelölések értendő,

c) „UVB sugárzás” alatt a 290-320 nm-es spektrumú napsugárzás értendő,

d) „UVA sugárzás” alatt a 320-400 nm-es spektrumú napsugárzás értendő,

e) „kritikus hullámhossz” alatt az a hullámhossz értendő, amelynél a 290 nm-nél kezdődő integrált extinkciós görbe alatti szakasz egyenlő a 290-400 nm közötti abszorpciós spektrum 90 %-ával,

f) „minimális erythemal dózis” alatt az erythema-hatékony energia mennyisége értendő,

g) „napvédő faktor” alatt a fényvédő termékkel védett bőrön a minimális erythemal dózis aránya értendő a nem védett bőr minimális erythemal dózisához viszonyítva,

h) „UVA védelemfaktor” alatt annak a minimális UVA-dózisnak az aránya értendő, amely a folyamatos pigmentálódás kiváltásához szükséges olyan bőrön, amelyet fényvédő termék véd, ahhoz a minimális UVA-dózishoz mérve, amely szükséges a védelem nélküli bőr esetén a minimális pigmentálódás kiváltásához.

2. SZAKASZ

UVA/UVB VÉDELEM, ÁLLÍTÁSOK, ALKALMAZÁSSAL KAPCSOLATOS ÓVINTÉZKEDÉSEK ÉS HASZNÁLATI UTASÍTÁSOK

3. A 76/768/EGK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének betartása érdekében a 4-8. pontokban említett tulajdonságokat és állításokat kell figyelembe venni.

4. A fényvédő termékeknek az UVB és az UVA sugárzás ellen is védelmet kell nyújtaniuk.

5. Tilos a következő tulajdonságok állítása:

a) 100 %-os védelem az UV sugárzás ellen (mint a „napsugárzást megállító” (sunblocker) vagy a „teljes védelem”),

b) nem szükséges ismételt használni a terméket (mint „egésznapos védelem”).

6. A fényvédő terméken figyelmeztetést kell feltüntetni, amely jelzi, hogy a termék nem biztosít 100 %-os védelmet, valamint tanácsokat a szükséges óvintézkedésekről. Ilyen figyelmeztetések is szerepelhetnek:
- a) „Fényvédő termék használata mellett se tartózkodjon túl sokáig a napon!”,
 - b) „Csecsemőket és kisgyerekeket ne érjen közvetlen napfény!”,
 - c) „A túlzott napozás komoly veszélyt jelent az egészségre!”.
7. A fényvédő termékeken olyan használati utasítások szerepeljenek, amelyek biztosítják, hogy a termék hatékonyságára vonatkozó állítás elérhető. Ilyen utasítások is szerepelhetnek:
- a) „Még napozás előtt használja a fényvédő terméket”,
 - b) „A védelem fenntartása érdekében gyakran ismételje a szer alkalmazását, különösen izzadás, úszás vagy törölközés után”,
 - 8. A fényvédő termékeken olyan használati utasítás is szerepeljen, mely biztosítja, hogy elegendő mennyiségű szert használnak a bőrön ahhoz, hogy a termék állítólagos hatékonyságát elérjék. Ez például úgy érhető el, hogy egy piktogrammal, rajzzal vagy mérőeszközzel jelzik a szükséges mennyiséget. A fényvédő termékeken szerepeljen magyarázat annak kockázatáról, ha a termékből a szükségesnél kevesebb mennyiséget használnak, például: „Figyelem: az ajánlott mennyiségnél kevesebb használata jelentősen csökkenti a védelem mértékét”.
10. A fényvédő termékek által nyújtott minimális védelem foka az alábbi legyen:
- a) 6-os napvédő faktorú UVB védelem a *Nemzetközi Napvédő Faktor Vizsgálati Szabvány (2006)* alkalmazásával, vagy bármely in-vitro módszerrel nyert ennek megfelelő mértékű védelem.
 - b) A napvédő faktor 1/3-ának megfelelő UVA védelem, a *folyamatos pigmentálódási tesztnek* a francia egészségügyi hivatal, az *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* által módosított alkalmazásával, vagy bármely in-vitro módszerrel nyert, ennek megfelelő mértékű védelem,
 - c) 370 nm-es kritikus hullámhossz, a kritikus hullámhossz vizsgálati módszer alkalmazása révén.

4. SZAKASZ

A HATÉKONYSÁGRA VONATKOZÓ EGYSZERŰ ÉS KÖZÉRTHETŐ ÁLLÍTÁSOK

11. A fényvédő termékek hatékonyságát jelző állítások legyenek egyszerűek, egyértelműek és közérthetőek, melyeket standardizált és megismételhető kritériumokra alapoztak.
12. Az UVB és UVA védelemre vonatkozó állítások csak akkor tehetők, ha a védelem egyenlő vagy nagyobb a 10. pontban megjelölt szinteknél.
13. A fényvédő termékek hatékonyságát olyan kategóriákra való utalással kell jelölni a címkén, mint „alacsony”, „közepes”, „erős” és „rendkívül erős”. Mindegyik kategóriának meg kell felelnie az UVB és UVA sugárzás elleni védelem standardizált fokának.

3. SZAKASZ

MINIMÁLIS HATÉKONYSÁG

9. A fényvédő termékek nyújtsanak egy minimális mértékű védelmet az UVB és az UVA sugárzás ellen. A védelem mértékét standardizált, megismételhető vizsgálati módszerekkel kell mérni, figyelembe véve a fotodegradációt. Az in-vitro vizsgálati módszereket előnyben kell részesíteni.
14. Korlátozni kell a címkéken használt, a napvédőfaktor jelző számok sokaságát, hogy könnyebb legyen a különböző termékek összehasonlítása, de ne csökkenjen a fogyasztó számára a választék. Az egyes kategóriák esetén a következő napvédőfaktorok és címkézések ajánlottak:

Címkén feltüntetett kategória	Címkén feltüntetett napvédő faktor	Mért napvédő faktor (a 10. pont a) alpontjában javasolt elveknek megfelelően mérve)	Javasolt minimális UVA védelem faktor (a 10. pont b) alpontjában javasolt elveknek megfelelően mérve)	Javasolt minimális kritikus hullámhossz (a 10. pont c) alpontjában javasolt elveknek megfelelően mérve)
„Alacsony védelem”	„6”	6–9,9	A címkén feltüntetett napvédő faktor 1/3-a	370 nm
	„10”	10–14,9		
„Közepes védelem”	„15”	15–19,9		
	„20”	20–24,9		
	„25”	25–29,9		
„Erős védelem”	„30”	30–49,9		
	„50”	50–59,9		
„Rendkívül erős védelem”	„50 +”	60 ≤		

15. A fényvédő termék kategóriáját ugyanolyan jól látható helyen kell feltüntetni, mint a napvédő faktort.

5. SZAKASZ

VEVŐTÁJÉKOZTATÁS

16. A fogyasztókat tájékoztatni kell a túlzott UV sugárzásnak való kitettséggel járó kockázatokról, és azon fényvédő termékek kategóriáiról, amelyek bizonyos mértékű napozáshoz és bizonyos bőrtípus esetén szükségesek. Az ezzel kapcsolatos információt például nemzeti weboldalakon, szórólapokon vagy sajtóközlemények útján lehet közzétenni.

6. SZAKASZ

A CÍMZETTEK

17. Ennek az ajánlásnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről

Günter VERHEUGEN

alelnök